

RMKT.
245.

Teljes.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

R. M. K. T.
245.

(N. Taylor 273/1933.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA
ALEXANDRI MAGNI
PARTIM EX IVSTINO HISTORIOGRA-
pho, partim ex fragmentis Q. Curtij di-
ligenter collecta, & nunc à pluri-
mis mendis repurgata ac
ædita.

I.

S.

9

I.

1 7.

Capita versuum.

Indicit Graijs conuentum classa profundum,
Obducit mare & Adrastinis ponere campis,
Castra parat, pugnât, felici Marte superbus,
Fit victor, Persas iterum prosternit ad Iſson.

COLOSVARAT

Nyomtattatot Helthaj Gáspár házánál,
az Ó Várban.

IOL lehet nagy fokát főltunc Sándorról,
Eo ferenczeyéről, bírodalmáról,
De bőuebben főllyunc nagy hatalmáról,
Kit igazán fetteunc iő Kronikákból.

Nagy hadat Philep Király indított vala,
Kiuel Alia fel kétfűlt vala,
őregbie fia Sándor véle jár vala,
Hűb efitendős korban ackoron vala.

De à Philep Király az ő Leányát,
Egy Királynac adà à fűp Cassandrát,
Király bírya vala Epyrus orfágát,
Azért be híuatà mind az Wrakat.

Ieles Wrfi kőfűtec Pausanias vala,
Ki Philep Királyra nagy boffűs vala,
Mennyegzőben Kírált meg őlte vala,
Kíért az Wrfiat meg őltéc vala.

Czudállatos lőn ez à nagy Wraknac,
Hogy halála így lőn Philep Királynac,
De nagy félelme lőn ő Orfágínac,
Mert rontóya vala nagy foc Orfágínac.

Lámbor vala Sándor à Király fia,
Es Attya halálán vala bánattya,
Tűfűtefűséggel Attyát remette vala,
Macedoniában gyűlést tőt vala.

Tűfűtefűséggel Sándor főlla Wraknac,
Es nagy bőlczefűséggel az Várafoknac,
Bátorlágot adà ő Orfágínac,
Királlyà válaftéc Sándort magoknac.

Gyűlést tőn à Sándor à Görőgeknek,
Corinthus Várasban minden népénec,
Az Várafoc hamar hozzá gyűlénec,
Ot Hadnagyà téuéc à Görőgeknek.

Remén.

Reménlőgec nagy Ión Alexanderben,
Mert nagy bölcz vala czelekedetiben,
Asiára valo keffületiben,
Az jó vitézeknec fíztetésében.

A Tengerre szerzé nagy soc Gállyákat,
Es mind ez Gállyákban fő Hadnagyokat
Földenis inditá fűp Táborokat,
Kickel meg vehetné soc Országokat.

Iuta akkor híre hamar Sándornac,
Hogy Görögöc tölle el haylottanac,
Dariusz Czáfárnac meg hódoltanac,
A Sándor este tartá egy nagy czudánac.

Igen hamar Sándor népét inditá,
Thesalia népét véle el hozá,
Nagy Athenás Várait akkor meg hágtá,
Erős Thebás Várait mind el rontatá.

Sándor elöt sokan el futamánac,
Dariusz Czáfárhoz kik fűladánac,
Dariusz Czáfárnac ök folgalánac,
Hóltig Dariusnac híuec valánac.

Czak hamar az vton népét inditá,
Solgainac Sándor iofágit oltá,
Es a nagy Gállyákan el be fűállitá,
Asia földöre által hánnyattá.

Ot tízenkét óltárt ő czináltatá,
Bíluán yfűteneknec ő áldoztatá,
Az Troia helyére mikoron iutá,
Régi Görögékért ot áldoztatá.

Nem hadgya Asiát el dulattatni,
Várait faluit el pűftítani,
Mert Sándor akarya azokat birni,
Dariuszal akar azért meg vűni.

Vgyan népe csak keűs ezer vala,
Gyalog népe harmincz két ezer vala,
Louag népe ötödfél ezer vala,
Gállýaia czac fáz nyoltzuan kettő vala.

Ez keűs erőuel nagy czuda vala,
Hogy illyen nagy hadat el kezdet vala,
Világ nagyob rēfēt keresi vala,
Nagy hatalmas Czáfár ellene vala.

Népe seregében nemiffiu vala,
Az vén vitézeket el hofra vala,
Kic Philep királynac folgáltac vala,
Tabora azockal mind rakua vala.

Tizedes ő kőftőc hatuan eftendős,
Viadalhoz népe olly igen erős,
Sándornac mindenkör olly engedelmes,
Mint attyafióhoz ollyan ferelmes.

Vitézec mind biznac az ő kezeken,
Nem el futamásban hátra térésben,
ő ellenségeckel ha vīnac fēmben,
Vitézec fērtēznec fāntalan vérben.

Mikor az Darius előfēr erté,
Sándor által kőltét semminec vélé,
Fenyegető főual népét rettenté,
Sándor ellen népét hamar erefté.

Czáfár népe vala foc tartományból,
Hat fáz ezer vala ő Orfagából,
Keűlységben lőnec à sokaságból,
Hogy Sándort ki vernéc az Áfiából.

Laffan ő népēuel Sándor indula,
Adraftus mezeyén tábort iártata,
Darius népēuel ot fēmbē iuta,
Sándor fērenczēuel ot naggyal iára.

Az Darius népe ot meg veretéc,
Sántalan soc ezer bennec el eséc,
Sándor népe közzül kilentz gyalog eséc,
Louag népe közzül csak száz hű eséc,
Socieles fogai Sándornac lőnec,
Vitézi nagy kinczel bővesülénec,
Onnat táborostól el eredénec,
Lycián, Pamphilián által menénec.

Sőt egy fő fogáya Cleander vala,
Nagy pénzel ást vißfa boczáta vala,
Pénzel népet többet fogattat vala,
Celenás Váráshoz Sándor el iuta.

Az Celenás Várást Sándor meg véué,
Hatuan napig Várat körül feketé,
Benne valo népet meg éhezteté,
Végre az Várat is Sándor meg véué.

Piros haynál koron onnat erede,
Több néppel táborát meg erősité,
Phrygia orsógon mind által méne,
Az Gordián Várasnál állá meg népe.

Róuid vődön Váras lőn hatalmában,
Sándor ő népével méne Várasban,
Az Iupiter lsten nagy Templomában,
Egy fekeret látà ot à Templomban.

Ottan à fekérről meg tudakozéc,
Ki felől felelet illyen adatéc,
Valakitől gyepő meg ódattatnéc,
Alia bírodalma annac adatnéc.

Fegyuerét ki rántà Sándor hogy hallà,
Gyepő kötözését hamar el vágà,
Mert ő ást kezével meg nem ódhatà,
Az iőuendő mondást véué magára,

Vala à Sándornac azonban gongya,
Mert Darius vala nagy Táborában,
Euphrates víz mellett ő Táborában,
Sándorral meg víni gondolattyában.

Nagy pénzt küldé Sándor Hellepontusban,
Az Antipaternece Macedoniában,
Kiül segítettéc Sándort vtában,
Népet pénzel valo fogadafsában.

Dulás nélkül méne Anticyrában,
Soc nép akkor iúta ő Táborában,
Onnat el be méne Pamphlagoniában,
Mint házában állà Pheneciában.

Vala Dariusnac igen nagy gongya,
Fő Hadnagyát hallà hogy lőt halála,
A gonosf ferenczét igen alizza,
Sándorral meg víni azért keuánna.

Minden nagy ereyét el fel támasztà,
Babyloniában el be álllità,
Két nagy ároc közet népét állatà,
Darius ő népét így fámlaltatà.

Ot à Perfiából népe száz ezer,
Louag Mediából vala tiz ezer,
Gyalog vgyan onnat az ötuen ezer,
Az Armeniából negyuen hét ezer.

Bactriából gyalog ot nyóltz száz ezer,
Vgyan onnat louag vala hét ezer,
Es az köz nép vala tizen nyóltz ezer,
Az fűtör Görög nép az harmintz ezer.

De à Sogdiából ot nem valának,
Es az Indiából el nem iutánac,
De tiz száz ezernél többen valának,
Kic az viadalra fámlaltatának,

Vala

Vala az Eudemus az Athenisből,
Darius Czászárral Görög orfágból,
Kielűtöt vala Görög orfágból,
Alexander előt mint fogfagából.

Czásár az Eudemust népéről kérdé,
Hogy ha Sándor ellen elégne vélné,
Mert ő azt seméuel be nem léphetné,
Eudemus Czászárnac de éft felelé.

Iól látom néped soc fámlálhatatlan,
Soc kinczel melly gazdag meg mondhatatlan,
De az Sándor népe meg nyúghatatlan,
Fegyuerrel olly erős meg verhetetlen.

Teged Czásár kerlec efedben vegyed,
Te nagy soc kinczedet most ne kimillyed,
Az Görög orfágból néped bõuiczed,
Ha mostan igyedek akarod nyerned.

Mennye az Darius è fõt hogy hallá,
Eotet el arulta azt véli vala,
Darius à iámbort el le vágatá,
De csak hamar esmet igen meg báná.

Az vtán Darius népét inditá,
Babyloniából el ki állitá,
Euphrates víz mellé Táborá iuta,
Persiai módra Táborát írtatá.

Regtől fogva népe vgy megyen vala,
Trombita fõ vtán indulnac vala,
Ez íst óltárokon tüzet viñ nec vala,
Kit Persiayac imádnac vala.

Ez harmintz fáz õtuen hat ember vala,
Aranyas Bársonban mind mennec vala,
Iupiter fekere vtánnoc íár vala,
Kiben feyér louakat fogtac vala.

Egy nagy feyér louat ot visnec vala,
Sép arany vesdöckel ki ékes vala,
Drága czaffrángockal öltözdöt vala,
Fényes Nap louánac aít hiyác vala.

Tiz sekér az vton ot megyen vala,
Arannyal ezüsttel nagy kazdag vala,
Tizenkét féle nép vtánna vala,
Fegyuerec, állásoc külömböz vala.

Azoknac vtánnoc az tiz ezer nép,
Arany lántz ruhákkal ki olly igen szép,
Azoc vtán megyen tizen öt ezer nép,
Ki mind Király nemből hadakozó nép.

De az vtán vduarlo népe soc vala,
Az Darius elöt à megyen vala,
Aranyas sekérben Darius vala,
Arannyal köueckel igen szép vala.

Ruhája Királynac nagy hofsu vala,
Nagy soc kazdaglággal öltözet vala,
Sablyayát párta öre fel kötöte vala,
Sablyája hűuelye drága kö vala.

Az Darius vtán tiz ezer vala,
Ezüstös kopyákat viselnec vala,
Kopyán vas helylén mind arany vala,
Két felől négy száz ember mellette vala.

Sereggel gyalog nép harmintz ezer vala,
Az Czásár sátorát kic őrzik vala,
Czásár fő louait ot visic vala,
Hogy kinec à fáma à négy száz vala.

Töllöc ezak nem messze Darius Annya,
Felesége neki, Leánya, Fia,
Három száz és hatuan Czásár ágyasa,
Es hat száz Eofuëren est visic vala,

Ielesben

Ielesen Teuei három fáz vala,
Sántalan arannyal terheltéc vala,
Soc nemes affonyoc ot mennéc vala,
Leg vtól az köz nép ot megyen vala.

Nem vala illyen fép Sándor serege,
Sem loual ruháckal az ő ereye,
De fegyuerrel vassal fényes ő népe,
Viadalra könnyű mert ninczē terhe.

Indula el Sándor ő vitéziuel,
Cappadociából fép seregéuel,
Cilicia mellé iuta népéuel,
Ot Táborba állà ő ereyéuel.

Sándornac ő vta oly foros vala,
Egymás mellett négyen mehetnec vala,
Két felől az nagy hegy melletec vala,
Az ellenség közel félelmes vala.

Paranczola Sándor az Thracusoknac,
Hogy elől mennénec az nyilásoknac,
Vgyan keűlnénec mint viadalnac,
Vgy mennénec után Ciliciánac.

Ot igen diczire io ferenczeyét,
Es czudálà Sándor nagy elő mentét,
Mert ha meg állottác volna ősuényét,
Ot vettette volna minden eréyet.

Nagy hamar el küldè Sándor Hadnagyát,
Az ven Parmeniot régi folgáyát,
Hogy meg óltatnáya Tarsus Várafát,
Mert égetic vala Sándornac útát.

Ez vala Darius paranczolattya,
Hogy meg ne maradgyon az Cilicia,
Tíz miat el vessen minden Várofa,
Ehség miat vessen Sándor Táborá.

Resten ebben i'rá à kinec hagyá,
Mert à Parmenio hamar el iútá,
A Darius népe ottan el fúrá,
Egetlen marada az Cilicia.

El be méne Sándor Tarsus Várasban,
Cydnus folyo viz foly által Várasban,
Az idő foly vala az meleg nyárban,
Sándor meg fűlt vala az ő vtában.

Czak hamar az Sándor el le vetkőzecz,
Cydnus folyo vizben el be főkőllec,
Hirtelen az Sándor meg hidegedec,
Halálra és ottan meg betegedec.

Az Sándornac e'fe el veset vala,
Satorában ötet be vittéc vala,
Táboránac ezen bínattyá vala,
Es io vitézinec foházkodása.

Menye à Sándornac e'fe meg időe,
Kic sirattyác vala ráyoc tekinté,
Az Darius felől ily hire időe,
Eotód napra oda Darius érne.

Paranczoluán Sándor nekic est monda,
Láttýátoc ferenze most mibe hoza,
Im elöttem vagyon Czáfár Táborá,
Vgy tettzic fűlemben ő Dobia faua.

Illyen nagy betegség én reám álla,
Hisem à Darius est vgyan tutta,
Mikor nagy keuéllyen leuelet írá,
Oly nagy keuély fűual engem böffonta.

Seregében vala egy Philep Doctor,
Ki arra felele ackor az iámbor,
Hogy meg vigátfneyéc harmad nap Sándor,
Ha müt neki adna meg inna Sándor,

Czínálá

Czinála egy italt hamar Sándornac,
Az italt kezében ada Wránac,
Sándor egy levelet adà Doctornac,
Kit à Parmenio küldet Sándornac.

Az ven Parmenio est írta vala,
Hogy Philep Doctorra magát ne bízna,
Mert Czásárhoz pénzért meg haylot volna,
Es az Hugát neki ígírte volna.

Sándor el nem vésti Doctorról semét,
Mikor el oluasa Doctör leuelét,
Nem látà változni Doctör semélljét,
Kíról esmerhetné nekie bűnét.

Többet Alexander ennél nem várà,
A meg czinált italt ottan meg iuà,
Erősital vtán esse el hagyà,
De à harmad napra el fel gyógyíta,
Reméntelen vala Sándor élete,
De hogy illyen hamar lön egészsége,
Eoiò vitézinec lön nagy öröme,
Euphrateshöz iuta Darius népe.

Az Darius vizen hidat czinálà,
Az ő nagy creyét hidra indità,
Eot nap vizen népét ő által hozà,
Táborát Sátorit ot fel vonatà.

Parmenio erről Sándornac izene,
Sándor ő népével onnat erede,
Az Europolist ot Sándor meg veue,
Sándornac ackoron vy hire idue.

Az Sándor folgai Tartományokat,
Hogy meg verték volna az Myndufokat,
Az Alicarnastust Camindufokat,
Es meg haytottanac szép Várafokat,

Rendelé az Sándor hogy nagy mezőre,
 Népével ne menne nagy féles helyre,
 Ízsus Váras mellé ő hátra tére,
 Tábort írtatà egy fűros helyre.
 Az Darius népe el közelite,
 Sándor népe között betegeit ére,
 Sándor el futamot Czásár afit vele,
 Hogy az Ízsus Várasit pusztán találja.
 Táborában terhet Sándor hagyatà,
 Dariusra artzul népét indita,
 Dariusnac köz nép hogy efit meg monda,
 Nem hiué fűauokat hogy igaz vólna.
 Pynarus neuó víz ő köftőc vala,
 Darius ő népét mind által hoza,
 Sándornac ereyét mikor meg látja,
 Sántalan fűc népét rendben állata.
 Valánac iób felől fűtot Gőrógőc,
 Darius népe köft erős seregec,
 Eo vélek valánac az Nyilás népec,
 Es köftőc valánac az Hopénzesec.
 Gyalog nép bal felől fűántalan vala,
 Az Czásárt mind közből ők vőttéc vala,
 Az válogatot nép előtte vala,
 Negyuen ezer ember vtánna vala.
 Nagy fűc hegyec allyát be fogtác vala,
 Mert az Tenger fűállét állottác vala,
 Anya, Felelece, Fia ot vala,
 Leany és fűc affony köztőttéc vala.
 Alexander népét ighen állatà,
 Az erős gyalogot közből állatà,
 Nicanor seregét iób felől hagyà,
 Ki mellet az erős Perdicás vala.

Több gyalog népével Amyntas vala,
Es az Ptolomeus Melanger vala,
Mind egy egy seregec ezeknec vala,
Mindenic ió vitéz és Hadnagy vala.

Fényes fegyuerében az Sándor vala,
Eo serege előtt ió louán vala,
Parmenio Hadnagy bal felől vala,
Craterus ő hozzá or halgat vala.

Ezec előtt vala mind az Nyilas nép,
Es Thessaliából véle hozot nép,
Es az Thraciából mind az husár nép,
Az Creta Szigetből az Hopénzes nép.

Lám Sándor serege harmincz rend vala,
Ellenségnec félét nem láttat vala,
Mind két felől népet biztattat vala,
Sándor vitézinec ilyen főlt vala.

Iol tudgyátoc vitézec hogy el erettűnc,
Mennyi Országokat egyűt meg vőttűnc,
Sántalan soc népet mind hátra vertűnc,
Erős Városokat mind el tőrettűnc.

Czak ez minaponis ezeckel vittűnc,
Sántalant ő bennec fegyuerre hántűnc,
A kicket akartűnc meg válastottűnc,
A kicket akartűnc bennec le vágatűnc.

Iobbà nem löttene az vrán ezec,
Hogy fegyuerűnc miat sockan ők vesztetec,
Nem czak ezec léfnec tő nyereségtec,
Bactria, India léfien tiyétetec.

Meg tekinthetitec tő magatokat,
Czak az kemény vassal ruházattokat,
De ha meg nézítec ő Táborokat,
Arannyal láttatoc kazdagiságokat.

Azoc nem vitézec de affonynépec,
De tú mind feyenként vitézec vattoc,
Vegyétec el tollóc nagy foc kénceket,
Azzal mutassátoc vitézfégetek.

Rendenként ottan mind vigac léuénec,
Darius népével őfue érénc,
Nagy menydörgő képpen meg ütközénec,
Kiáltás nagy vala mindent ölénec.

Táuoly földén Czáfár meg látzic vala,
Mert magas fekérbén ő köfőc vala,
Czáfárhoz az Sándor csak közel vala,
Afr az Czáfár őcze meg látta vala.

Ennec Oxiartes ő neue vala,
Sándor ellen népét hamar állata,
Nemes vitézeket mind le vágata,
Mert az Sándor környűl erős nép vala.

Sőt az Alexander ot sebben eséc,
Darius louai sebesülénec,
Aranyas fekérből el ki főkölléc,
Egy ió fő louára ottan fel eséc,

Vetéki féyéből ő Coronáyát,
Darius nem nézé őnnön Táborát
Annyát, feleségét, leányát, fiát,
Folnia boczáta ió loua fáyát.

Perfiayac ot meg veretetténec,
Ki ide ő ki toua futni kezdénec,
Hól eggyút hól másút fokban vesénec,
Sándornac vitézi foc kéncezet nyer nec,

Eséc ackor foglya Darius Annya,
Affony felesége kiczínded fia,
Es két fép leánya nagy kazdagfága,
Es fő nagy Vraknac mind házastársa.

Remén.

Reméltelenfégben ezek valának,
Mert nem tudgyác vala mire iútnának,
Czáfár meghólt volna mind aſt alittyác,
Keſerues iay főual ötet ſirattyác.

Bitorfógoc nagy lón Alexanderben,
Sokan el hullának Czáfár népében,
Síz ezért mondának gyalog népében,
Estiz ezért mondac louag népében.

Veſe az Sándornac harmintz gyalogya,
Es másfel ſíz veſe Sándor louagya,
Ot meg ſebefſile őt ſíz louagya,
Illyen keués kárral lón diadalma.

Sándor à Dariuſt mind eſtig űze,
Sohól Alexander meg nem érheté,
Nap alá menetí el közelite,
Ílmet népe közzé Sándor meg tére.

Fegyuerét à Sándor rólla le hánýà,
Hadnagyít vitézít mind be híuátà,
Oly nagy vigafſággal azokat tartà,
Az íó vitézeket ayándékozà.

Iutának más napra egyben gyűlénec,
Íó vitézec teſtí temetetténec,
Sándor s Ephíſtion el kéſülénec,
Dariuſnac Annyát látni menénec.

Termete íob vala Ephíſtionnac,
Nagyob magafſága hogy nem Sándornac,
Czáfár ſítorában mikor iutának,
Czáfár Annya Vitéſt velé Sándornac.

Vitéſt Sándor helyén aſſony tiſtelé,
De eſt à Komornic neki meg inté,
Sándor nem az volna neki meg inté,
Aſſony Sándor előt eſéc tegrére.

Igen

Igen kezdé kérni hogy meg boczássa,
Mert Sándort még többé soha nem látta,
Eo tudatlanlaga czalátkoziatta,
De Sándor az Affront így bátoríta.

Czuda nem énnékem ha nem esmertél,
Hogy Sándornac véltél ha nem esmertél,
Ez az Alexander a kit te véltél,
Io Anyám te ne fély mert nem vétkeztél.

Tökéltettségét affony czudálá,
Mert fép főval ötet Annyánc mondá,
Besédéuel azért meg bátoríta,
Affony az Sándornac nagy hálát adá.

Oly kegyelmessége vala Sándornac,
Mind enyi ideig ily nagy Királynac,
Mely előtte nem vólt az Királyoknac,
Tökéltettsége nagy az Sándornac.

Rólla bizonynál mondgyac egyfennél többé,
Czáfár feleséget nem látta sembe,
Mint Húgát tartotta nagy tisztességben,
Vén affront mint Annyát az ő életében.

Panaff soc nem eséc ennyi ideig,
Alexander ellen soc estrendeig,
Alhatatos ő lón azonban végig,
Azért ió vitézi féléc mind holtig.

El boczáta Sándor egy fő Hadnagyát,
Az ven Parmeniot ieles tanaczát,
Ki hamar meg vőué Damascus várasát,
Czáfárnac ot leléc nagy kazdaglágat.

Régi Királyoknac fántalan kencze,
Főfő nagy Vraknac ő háza népe,
Es az Oxiartes Darius öcze,
Az Parmenionac lőnec kezébe.

Sokan à Darius el nem ment vala,
Keuesen de velle állattac vala,
Két ezer Görögre találkozot vala,
Kic ő Táborában fogáltac vala.

Az Darius liet az Görögöckel,
Euphrates víz mellé Hopénzefseckel,
Sándor is indúla iő vitéziuel,
Siriat megh veue Vitézfégéuel.

Sándor mikor iúta nemes Várasban,
Maratomnac hiyác az Siríában,
Népét meg állitá ő táborában,
Dariusból leuel iúta azonban.

Igen meg haraguéc Sándor leuelén,
Tisztelséget Czáfár mert neki nem tön,
Darius őmagút Czáfárnac írà,
De még csak Királynac Sándort sem írà.

Tölle az Darius kéuánnya vala,
De könyörges képpen nem kéri vala,
Hogy Macedonia menyí pénzt adná,
Eo háza népeért Sándornac adná.

Es ha Asiaért vini akarnà,
Semmit ő dolgában hátra ne hadná,
De ha Sándor terne Macedoniába,
Dariusnac lenne bátorságában.

Rövideden Sándor neki így írà,
Dariusnac Király Sándor est írà,
Tudgya Asiánac nagy soc orfága,
Köszönc kinec léssen igazab hada.

Voltanac előtted soc Feyedelmec,
Ki miat rontattac az Görög népec,
Mindenkor czac reánc törekettenec,
Akaratunc ellen fél kéfültenec.

C

Minap

Minap én Attyámna minden iól tudgya,
Arútatás keppen hogy lón halála,
Az tő fizetéltec vólt annak oka,
Es igiretetec vólt indulása.

Pénzért ez némely nap embert fogattál,
Hogy én Attyám vőn engem boczátnál,
Es te külömb külömb foc néppel valál,
Kit à te femeddel bé nem foghatál.

Raitad azért mostan állom boffumat,
Mert igen iól lítom hamiságodat,
Iupiter lstenis segít igazat,
Azért verem artzul te hatalmadat.

Országodnac immár iób réfét bírom,
Iő akaratodat noha nem lítom,
De ha könyörgélsed ezekről hallom,
A te házad népét pénznélkül adom.

Sőt mikor nekem irő ne felejtkezzél,
Nem ezac Királynac ily vgy czelekedgyél,
De Királyodnac ily meg emlekezzél,
Ha akarod lehes hozzám békével.

Táborát az Sándor innét inditá,
Az Phœniciában el be állitá,
Az Betlen Várasát meghódoltatá,
Sidon neuő Várasát meg állattatá.

Egy Király az Arcto ást bírya vala,
Végre à Sándornac meghódolt vala,
Es ő Királyfágát el vőtte vala,
Egy fegény Kertéfnec adatta vala.

Régi ieles Váras az Tyrus vala,
Tenger Szigetében rakator vala,
Kemény kőfalockal oly erős vala,
Gyalog erő hozzà nem mehet vala.

Nagy arany Coronát csináltatának,
 Az Tyrus Városban kic lakozának,
 Sándorhoz követet ök válastanak,
 Coronául élést fokat hozának.

Iő neuen à Sándor ayándékokat,
 Vőuē éléseket Coronáyokat,
 Monda hogy meg látnà ő Várasokat,
 Mert ot kel tennie áldozatokat.

Tetzéc követeknek ez fő nehéznec,
 Nem hihetnec vala Alexander nec,
 Aldozatot véléc czak az egy finnec,
 Aldozat fin alatt foglya esnénec.

Az követecc neki feleltecc vala,
 Aldozat tételért ne menne oda,
 Mert ollyan Városban az méltó vólna,
 Az hól Herculefnec óltára vólna.

De az Sándor ezen igen haraguéc,
 Felele hogy ha bé nem ereftenéc,
 Bizony rövid napon efr meg esmernéc,
 Vitézi erőuel Váraszt meg vennéc.

Iőuénec el tőlle ottan követecc,
 Kéfszélénec egyben Tyrusbéliéc
 Az Alexanderrel mind az Vitézecz,
 Indulának ottan erős seregecc.

Soc mester Aczokat ő keresteté,
 Az Tenger nec vizét igen tőlteté,
 Várasig fertelen tőltét téteté,
 Vas kősal az Váraszt Sándor tőreté.

Soc Vitéz folgai ot meghalának,
 Hét hólnapig alatta mind fáradának,
 Végre viadalban bé rohanának,
 Száz ezeren belőlle vágattanak.

Or két ezer emberec fogatattának,
 Kicker Tenger félén fel akasztának,
 Tizenöt ezerezen el fáladának,
 Kic Tyrus Városban meg nem halának.
 Nagy kemény kőfalit mind el vonatà,
 Az ő iò Vitézít ayándékozà,
 Bóluíny Isteneknec vígan áldozà,
 Erős Tyrus alatt Sándor így íará.

SECUNDA PARS.

CAPITA VERSVVM.

Magnus ut insignem subuertit Agenoris urbem,
 Militiam cogit Darius cunctam, certare paratus,
 Tendit ad Arbëllam, victus fugit inde Monarcha.

Minden Királlyoknál Sándor ferenchezsb,
 És Feyedelmeknél lön gyözedelmesb,
 Senki ő nállanál nem lön kégyelmesb,
 Míg az Dariusnál ő nem lön erősb.

Az Tyrus Várasát hogy el rontatà,
 Több néppel seregét meg fokasítà,
 Aegyptusra vala Sándornac gondgya,
 Dariustól leuél írta azonban.

Gyözedelmét nyíluín Darius látà,
 Leuelében Sándort Királynacirà,
 Nagyob Leányával Sándort onfollà,
 Lydia Országga Sándort kínálà.

Nem tudodé Sándor ferencze mint fél,
 Bizony ha akarya szárnyára fel kél,
 Mint az szárnyas madar vgyan el repül,
 Az mit adot tölled mindent vehet el.

Vége

Végre az mezőre elki kel iőned,
Nem mind Iſus mellel kel meg iſközöd,
Akkor én népemet ha meg tekinted,
Még temagadnac is kel ſőkölled.
Soc ſéles vizeken kel által iőned,
Az Euphrates vizen kel által kelned,
Az Tigris vizére ſerenczéltetned,
Harafſes, Hidafpes vizén el kelned.
Vagy minec alítod te az Mediát,
Vagy minec alítod nagy Hircaniát,
Az ezer Váraſú ſéles Baſtriát,
Az Aratoſiát és az Indiát.

Te néked addiglan meg kel agganod,
Mig csak be kellene ezeket iárnod,
Az Tanais vizét ha te meg látod,
Csak hogy meg látod is akkor meg bánod.

Igy felele Sándor ő iráſára,
Aſtigéri az mi volna ő nálla,
Mert az mit ő igir mind Sándor bírya,
Aſt az Dáriuſtól ingyen ſem várya.

Ne fenyeget ſőval Czár engemet,
Vizzel ne iyeſſed az én erőmet,
Tengeren által iő tudod népemet,
Vizek meg nem fogyác vitélségemet.

Semminec alítom én az Lydiát,
Ki engemet halgat mint ő Királyát,
Perſiánac kévánom fő Váraſát,
Mediát, Baſtriát, és az Indiát.

Iőuel fútua te bé az Perſiában,
Valahoua fúthatz te Orſégodban,
Vánnad ballagoc az te úradban,
Ily leuelet küldc az Perſiában.

Gyakor helyen akkor hadakozának,
Az Sándor Hadnagyi à kic valának,
Jeles Várasokat ôk meg haytának,
Kic Alexandert nec meg hódolának.
Nám az Antigonus az Licariát,
Az Cules meg veue Paphlagoniát,
Es az Amphoterus az Milefiát,
Tenedon Stiget nec az ô határát.

Est Darius Czáfár mikor meg erte,
Hogy Sándor ô velle frigyet nem tenne,
Babiloniában hamar siete,
Minden felé Czáfár hamar el küldte.

Minden nagy ereyet el fel támasztà,
Bisusfnac Darius ot paranczolà,
Bactria eréyet vele el hozà,
Ki ô népe közöt iob erősb vala.

Sándor à Dariust nem tudgya vala,
Országában akkor ô hólot vólna,
Íól lehet foglalt ô kínoztatà,
De kínoc általis meg nem tudhatà.

Vala Perfiában illyen fokásoc,
Kic Czáfárnac áckor tanácsát tuttác,
Sörnyű halálokat ôk el senuettec,
Ki miat ki nem nilt tollóc az titoc.

Bűnnec nagynac köftóc afit tartyác vala,
Ha valaki nyeluet meg nem tarthattya,
Az Alexander est nem tudgya vala,
Ellenfege neki mely helyen vala.

Vitézít az Sándor hamar indítà,
Az Aegyptum felé el igazítà
Erős Gaza Várait környűl állatà,
Aegyptomnac vala yafas kapuia.

Ez Váras

Ez Váras foc néppel nagy erős vala,
 Darius Hadnagya mert benne vala,
 Soc napig a Sándor ott feküdt vala,
 Nagy Tornyokkal környül állatta vala.
 Rólla Sándor igen buskodic vala,
 Az egy Váras alatt hogy múlat vala,
 Ostromhoz ő népét állatta vala,
 Egy iőuendő mondó azt mondgya vala.
 Tudgyad Sándor hogyha ma kezdéd vinni,
 Te erőssen meg kezdéssel befűlni,
 Sándor halla akara el halasztani,
 De Várasból kezdé foc nép ki iőni.
 Iúta Váras népe Sándor sántzára,
 Kezdé Sándor népét vágni Táborra,
 Mind egész Táborra ezen indula,
 Azonban Sándoris közikben iúta.
 Történéc azonban iúta egy Pribéc,
 Alexander előt terdre le eséc,
 Kegyelem Sándortól neki adatéc,
 Sándor háta megé állá az Pribéc.
 Az Pribéc ki rántá ottan fegyuerét,
 Keuesé meg ferté Sándornac feyét,
 Sándor egy czapással el vágá kezét,
 Végre el véteté az Pribéc feyét.
 Gondolá hogy ez vólt a kít meg mondá,
 Az iőuendő mondó mikor meg tiltá,
 Az nap ellenféggel Sándor ne vinná,
 Azért inkább kezdé Sándor vinni.
 Egy Nyil ezenközben vállában eséc,
 Ki miát a Sándor el keferedéc,
 Philep Doctör hamar oda érkezéc,
 A Sándorból a Nyil el ki véteté.

Nám

Nám sokáig Sándor ot forgolodéc,
Es soc ver Sándorból el ki fármazéc,
Eo Zafloya alat földre le eséc,
Végre Sátorában bé vitettetéc.

Ot à Váras népe mikor meg látà,
Alittac Sándornac hogy lôt halála,
Azon nagy örömec nekíec vala,
Es ôk à Várasban be mentec vala.

Rôvid idô múlúan meg könnyebûle,
Sándor fêp Zafloyát fel emeltete,
A Váraft à Sándor környûl véteté,
Az iô vitézeket ostromra viue.

lól meg Alexander nem gyógyult vala,
Azért vitézi kôft igen ví vala,
Egy kôuël á fârat útôttec vala,
Kopyával ômagát segiti vala.

Sokan à Várasban meg ôleténec,
Czactíz ezert mondnac hogy el veszténec,
Az kic à Várasban ackor valánac,
Sándor népe kôzûl keuesen veszténec.

Váras alól népe ottan indulà,
A Nilus vízêhöz heted nap iutà,
Polisium Váras néki meg hayla,
Es nagy Memphis váras néki meg hayla.

Régi tóruényében Aegyptomat hagyà,
Hogy birodalmában Váralit hayta,
Az Amon Templomát látni kéuána,
Kí az Aegyptomban nagy hires vala.

Batoríggal iúta nagy pûstán által,
Harmad napig úres étel ítáltól.
Sem vizet sem fakat sohól nem talál.
Czac nagy pûstra homoc ô környûléc ál.

El iuta

El íútà negyed nap nagy fáradtsággal,
Hammon Templomához nagy somyusággal,
Templomban be méne à nagy Wrackal,
Ot íduendőt kérde ő Tanácsáual.

Menye Sándort látà az Hammon Pappya,
Monda hogy à Sándor Iupiter fia,
Es hogy ez világot Sándor el bírja,
Senki haddal Sándort meg nem bírhattya.

Megis kérdé Sándor az Hammon Pappát,
Ha meg torolhattya Attya halálát,
Pap halhatatlannac téuè ő Attyát,
De Philep Királynac állya bossfuyát.

Ily íduendő mondás nem lön íauára,
Hogy Iupiter fia neuét vőue magára,
Mert sóc vitézínec lön halálára,
Es hire neuénec alázására.

Látac az Görögec nagy keuélységét,
Hogy már meg vtálta ő emberiségét,
Es világon keuán ő Isteniségét,
Embernec felette nagy tífteleséget.

Innet ífmet Sándor hamar megtére,
Nilus vize mellet egy helyet néze,
Egy Várást à Sándor ot építeté,
Alexandriánac ást neuezteté.

Czak hamar az Váras rakatot vala,
Táboráual Sándor el indúlt vala,
Euphrates víz felé ő megyen vala,
Babyloniában Darius vala.

Igen nagy sóc népet Czáfár gyűteté,
Bactriát, Sogdiát ő fel véteté,
Scythiaiakat mind fel véteté,
Az Indiából is népet kéreté.

Az Darius népe soc nemzet vala,

Eo Kassák sekere őt sereg vala,

Babyloniából ki indúlt vala,

Tygris, Euphrates köft ő meggyen vala.

Ménnye à Darius Tygrist el kelé,

Az Euphrates mellet Sándort meg érté,

Hat ezer emberét onnat erefté,

Hogy Sándor à vízen el ne kelhetné,

Czáfár louagokat ismeg erefté,

Sándor előt mindent el égetteté,

Lycus vizén őt nap mind hídon kele,

Arbella Várashoz Darius ére.

Onnat egy mezőre Darius állá,

Hól hegyec valának mind el vonatá,

Minden felé Czáfár hogy el láthatná,

Sándornac ereyét környül fogharná.

Gyakor hellyen faluc mind égnec vala,

A Sándor à tűzet hogy láttya vala,

Darius ot létét megtudta vala,

Tygris vize mellé Sándor el iútá.

Igen féles sebes à Tygris vize,

De mint Euphratesnec nincz sebelsége,

A Tygrisenec vala egy gyalog reue,

Az reue el iútá à Sándor népe.

Túl más felől kéftül Darius népe,

Az vízen el kele Sándor ereye,

De marháyoc vesse soc ot à vizbe,

Hogy kit el vit vala víz sebelsége.

Dariusnec iútá elől iároya,

Hogy kiuel csak vala ezer louagya,

Pannoniayakat Sándor válastá,

Darius népére hamar válastá.

Az Darius népe ot meg fútaméc,
Elöl íárò Hadnagy lóról el céc,
Hadnagy vgyan ottan meg ölettetéc,
Két nap Alexander ot meg nyugouéc,
Reggel onnat Sándor hamar indúla,
Job felöl à Tygris vize foly vala,
Bal felöl à nagy hegy mellette vala,
Sándor elöl íáròt boczátor vala.

Iútà hamar hire ot à Sándornac,
Hogy nem messze népe az Dariusnac,
Ezer louag népe az Dariusnac,
Hogy égetné útát ot az Sándornac.

Vitézít à Sándor hamar boczátor,
Darius louagit el le vágatà,
Az tüzet mindenút Sándor óltatà,
Soc helyen nagy földén élést találà.

Sándor ot állitá Vduara népét,
Hól bduen találà népénec élést,
Negyed nap indità az ő ereyét,
Mint ha viadalra vinné seregét.

Czak keufet úton mentenec vala,
Azonban egy híre Sándornac iútà,
Czáfár felelége hogy meg holt vólna,
Sándor ez hír haluán ottan meg állà.

Vala à Sándornac azon bánattyà,
Sőt à tíftes Afffont igen sirattyà,
Az Darius Annya igen czudallya,
Hogy Afffony halálát olly igen bánnya.

Nemes íó vitézít Sándor be gyúte,
Tífteféggel Afffont el temetteté,
Bánattyában Sándor egy nap nem duéc,
Afffony Komornyikya az nap el búkéc.

D.

Czak

Czak hamar Komornyc Czáfárhoz ére,
Meg monda hogy meg holt ő Felesége,
Es hogy Sándortól volt nagy tífrelsege,
Es Királyi módra volt temetése,
Többé Sándor Afffont nem látta vala,
Hanem mikor foglya ő eset vala,
Darius est igen czudállyal vala,
Es ő nagy sirással est mongya vala.

Adgyátoc meg lstenec nagy hatalmomat,
Békével bírhasam en Országomat,
De ha nem hallyátoc imadsgomat,
Sándornac adgyátoc birodalmomat.

Meghis egy Kőuetet Czáfír válafta,
Kit Alexanderhez akkor boczátá,
Az Alexanderhez az Kőuet iútá,
Az Alexandernek Kőuet így flólá.

Czuda Sándor néked ez most ne legyen,
Hogy Darius frigyét tölled most kéryen,
Te hatalmasígod tudgya mi legyen,
Igazígod annál hogy nagyob legyen.

Eddiglen ő Annyát mint te Anyádat,
Gyermekit tartottad mint fiaidat,
Es ő Feleségét mint te Húgodat,
Vgy tífrelted őket mint Rokonidat.

Róllad mind aít vallyac kít en is valloc,
Afffonyon bánkodik kít en iól látoc,
Darius Hízasát kít en iól tudoc,
Te ellenségedet siratod láttyuc.

Te eddiglen rendben állottál vólna,
Hogy à Dariuszal meg vittál vólna,
Ha Afffony halála nem történt vólna,
Temetsegre gondod ha nem löt vólna.

Azért

Azért ez nem czoda ha Dariusz kér,
Leányt el vegyed téged azon kér,
Euphrates vizeig ved el a mit bír,
Zálagban kis fiát ved el azon kér.

Rea tekincz azért ad meg ő Annyát,
Eo Annyátul őffé kissé leányát,
Azért adgya néked nagy foc aranyát,
Téged bizony vgy tart mint édes fiát.

El ne hidgyed magad ió szerenczédben,
Mert nehezb tartani a mi kezédben,
Hogy nem mint meg nyerni ki más kezében,
Embernec egy példa ez életiben.

Penig erre írtál az Dariussal,
Hogy frigyed tölled kér mind Országát,
Ily ió szerenczét végy ió ackarattal,
Eleted vgy léfén nagy bitorfággal.

Alexander hallá Követer ki küldé,
Az ő fő tanácsát erről meg kérdé,
Nagy fokúg minden erről veszteglé,
Végre Parmenio erre felelé.

Rólla bizuást Wramast montam vólna,
Damascus Várasnál hogy néped vala,
Nagy kinczért foglyokat meg attad vólna,
Kiuel minden néped kazdagult vólna.

Annyáért nagy kinczet mostan el vennéd,
Euphrates vizeig Országát el ved,
Bactriát, Indiát te ne keresnéd,
Az Macedoniát meg tekintenéd.

Tetzéc a Sándornac a fő nehéznec,
Ily főval felele az vén embernec,
Ha Parmenio vólnéc enis a pénz nec,
Erólnéc inkább, mint hogy nem ió neunec.

Vagyoc Alexander nem bánt fegénység,
Sem Kalmár nem vagyoc kinél fösüenlég,
De tudgyátoc vagyoc Királyi felfég,
Azért bennem ninczen tökéletlenlég,
Sőt ha a Foglyokat meg kel adnia,
Ingyen afit meg adom, nem kel aranya,
Darius Követét elé hívata,
Sándor ily válasszal vissza boczátá.

Te meny el mond meg efit a Dariusnae,
Az mi ióual voltam az Affionynac,
Ne tulaydonicza börtönigónac,
De terméketem nec ő iarásinac.

En nem foktam víni Affionynépeckel,
Sem ollyackal a kic foglyoc magockal,
Az kit én gyűlölőc, erős fegyuerrel,
Azzal igyekezem nagy vitézséggel.

Nem bírya Darius mit ígér nekem,
Mert régen már azoc halgatnac engem,
Hogy Országot adná nem azért írttem,
De hogy neki adnéc én vitézkeDEM.

De ha ő akarná en társom lenni,
Es ő magát mérne en reám bízni,
Ha hozzám akarna Czáfár halgatni,
Ne talám mit kéuán kéff volnéc adni.

Iól tudgya az Eghen két Nap nem lehet,
Azonképpen Földön két Wt nem lehet,
Ha akar engedni az ma meg lehet,
De hólnap meg láttya Sándor mit tehet.

Tölle el boczátá Czáfár követét,
Mís nap el inditá Sándor feregét,
Darius ez vtán inditá népét,
Viadalhoz ferzé minden ereyét,

Az Da

Az Darius népe soc Orfókából,
Gyalog és mind Louag az Baetriből,
Veres Tenger mellől a Sogdiából,
Babyloniából, Armeniából.

De az Mediából és Syriából,
Capadociából és Indiából,
Es a Partiából és Scythiából,
Két száz negyven öt ezer, tartományokból.

Alexander látá Darius népét,
Kiknek femeiuel nem látá félét,
Oly igen forgattya vitézi esét,
Oly ha vgyan binná nagy meréflégét.

Rólla Alexander sokat gondola,
Népe kevéssé volt it iól tudgya vala,
Parmenio flaua esében iútá,
De hogy arra térne már késő vólna.

Búslútságban méne be Sátorában,
Az nap vala immár el nyugovásban,
Be takarodínac mind az Sátorban,
Soc tüz miat vadnac világozásban.

Eiyel Alexander nem alut vala,
De miként vtköznéc gondollya vala,
Hainálkor az álm rá iútot vala,
Mondhatatlan igen alufic vala.

Lám az fénnyes Napis el fel iót vala,
Az Darius népe rendben ál vala,
Alexander meghis alufic vala,
Hadnagyoc Sátornál ot váryác vala.

Látá Parmenio hogy fel nem kelne,
Ottan a Sátorban hamar be méne,
Sóval Alexandert költeni kezdé,
De nagy álm mia Sándor nem érzé.

Az vén

Az vén Parmenio Sándorhoz nyúlá,
Kezéuel fel rázá neki így szólá,
Wram hól te erőd ki éléd vala,
Egyebet költeni te fiktál vala.
Már te ellenséged vagy on elötted,
Kéfsületlen vagy on mind á te néped,
Sándor est felele te est vgy véllyed,
Mindenről végeftem hogy iól meg érczed.

Vitézec immáron mind kéfsüllyenec,
Viadalhoz Trombitác már zengyenec,
Hadmagyoc seregec közzé mennyenec,
Iupiter híréuel meg útközzenec.

Igen bölczen Sándor seregét szerzé,
Alátá ő népét artzúl négy felé,
Hogy ha az ellenség őt hátul venné,
Minden felé népét v íni kéfsité.

Czak egy keués népet Táborban hagyá,
Darius Annyátis azockal hagyá,
Minden marháyokat le rakatatá,
Bölcs beféddelel népét ő bátoritá.

Táuuul á Darius immar nem vala,
Bal felől népe köft seregben vala,
Jobb felől Mazæus Hadnagya vala,
Az Darius ellen Sándor ál vala.

Vala nagy úuöltés ot mind két felől,
Egy mift vághyác vala nagy kegyetlenül,
Az Darius népe vala mind környül,
A Tábor meg véuéc Sándor népétől.

Soc Káfás sekerec ki rohanánc,
Ki miat nagy sokan ot meg halánac,
Barmoc sebec miat meg busúlánac,
Sckerec környülec mind el romlánac,

Fegy-

Fegyverében Sándor iò louan vala,
Mint két Kírály mellet erős nép vala,
Kíki Wra elòt igen ví vala,
Az halált semminec alittyác vala.

Vitéziuel Sándor be iútót vala,
Czáfár fekérchöz csak közel vala,
A fekér vesetöt meg öltéc vala,
Nagy kíltást Sándor népe töt vala.

Gyakran kezde Czáfár népe hullani,
Kezdénec nagy sockan mind hátat adni,
Az Darius lárà soc népét fútni,
Sáblyáyíual akara magát meg ölni.

Iò loua Sándornac el fírat vala,
Mís louára Sándor hamar ált vala,
Az Darius immár el fírat vala,
Sántalan soc népe igen húl vala.

Temérdec soc népet ot le vágánac,
Negyuen ezer embert ot fíamlálnac,
Darius népében kic meg halánac,
De fántalan kazdag foglyoc valánac.

Ieles fő Vitézi Alexander nec,
Ot az viadalban sebesülénec,
De kic viadalban mégh öletenec,
Czak három fízanis nem leleténec.

Nagy temérdec kécnczet ackor nyerénec,
Arbella Várasban hogy be iútánac,
Darius kécnczénec ot örülénec,
Orfígot foglalni el indulánac.

De à Dariuszal kic faladánac,
Media orfígban el indulánac,
Sokan Dariusztól el hasonlínac,
Az Alexander nec meg hódolánac

E

Elindula

Elindula Sándor ő Táborául,
Babyloniára ő folgaíul,
Darius Hadnagya fűtot hadíul,
Az Várasban vala főc fő W rackal.

Méne eleiben Hadnagya Sándornac,
Meg hódola neki mint Királyának,
Az Váras engede nagy hatalmának,
Ezen nagy öröme vala Sándornac.

Oly nagy tíftelességgel Sándort fogadác,
Mint ha ő Dariust femeckel lánác,
Dariusnac kénchezét mind elő hozác,
Az Sándor kezében ő kénchezet adác.

Nagy vala az Váras Babylonia,
Mind téglából vala az ő rakásza,
Harmintzkét láb nyomdóc temérdec fala,
De fűz singni vala az magassága.

Az Várasnac vala nagy félelsége,
Három fűz hatuanhat ol fű mély földé,
Az Várasnac belől főc elő földé,
Az középin őt foly Euphrates vize.

Régi het czudának az eggyic vala,
Az Euphrates vizen mely kő híd vala,
Aft nagy mesterféggel csináltác vala,
Mellyet víz fenekről fel raktác vala.

Czodálatos fűp kert az Várban vala,
Hűf kő lábön az kert rakatot vala,
Kő lábokon az kert fellyül ál vala,
Nagy fűp ékeséggel kert ékes vala.

Harmintznégy napiglan népet őt tartá,
Sándor ő ereyét őt meg nyugorá,
Pénzel Traciából népet hozatá,
Kiuel az ő népet meg sokasítá,

Az Had

Az Hadból Darius hogy elhaladà,
Serte szerént vala foc budosáa,
Alexander elôt nagy budosásba,
Vitézi valának nagy kazdagfágba.

TERTIA PARS.

Capita Versuum.

Intrauit magno discrimine Persidis oram.

Et Darium reperit confissum vulnere Magnus,

Tum Scythiam capit Macedo lustrare niuosam.

IOL meg ércze minden Sándornac dolgát,
Semminec ne véllye ő szerenczését,
Meg monta Propheta hatalmaságát,
Es meg jelentette ő birodalmát.

Nem késc à Sándor Babylonában,
Hogy több népe iútà ő Táborában,
Menetast ot hagyà az nagy Városban,
Mitrenist válaftà Armeniában.

Tölle minden vitéz aiándéket vön,
Minden Gyalog, Louag nyugodalmot vön,
Vta leg előfőer Attrapában lön,
Ki nagy foc éléssel igen bőues lön.

Rövid napon méne nemes Súsában,
Az Város nagy hamar lön hatalmában,
Kinczet fokot lele ot à Tárházban,
Czáfár Annját hagyà ot az Városban.

Alexander innét népét indità,
Az Vxius népre mikoron iútà,
Sándor ereyére akkor támadà,
Végre Sándor népe őket meg bírà.

Vala nagy haragya ot a népekre,
Akarà hogy őket mind el vessesse,
De Darius Annya neki könyörge,
Azért mind a népnek meg kegyelmeze.

Iutà Persiánac ô hatarára,
Es határán valo nagy Hauasára,
Tizenöt ezer gyalog ráyoc támadà,
Kiket Alexander mind le vágatà.

Táborát iúrtatà viadal helyén,
Alà nézneç vala Persia hegyén,
Sándor örül vala iò ferenczeyén,
Vitezi czudálnac nagy vitezfégen.

Meg nyugottac vala el indulánac,
Sép Periepolisban el be iutánac,
Az gazdag Várasban mindent dulánac,
Wrac az Sándorral Várban állánac.

Az Persepolisban egy Táborat hagyà,
Az vén Parmeniót hadnagyúl hagyà,
Az Craterust neki ot társúl hagyà,
Két sereggel Sándor onnat indulà.

Gyakor Várafokra iúttanac vala,
Soc féle nép neki meg hodólt vala,
Erős Hauasokat iúrtanac vala,
Az Mardus népekre iúttanac vala.

Nem akarnac ezek neki engedni,
Persíknál valánac erősbec vini,
Lyukba fíoktac vala Mardusoc lakni,
Erdei vad hússal czak fíoktac élni.

Oly kegyetlenlégec Affionynépeknee,
Mint az Fértiaknac vala közdöttec,
Valánac feyenként engedetlenec,
Más néptől külömböz ô természetec.

De ezek mind terdiglen vagy on ruháyoc,

Az Férfiaknac mind hofsu fakáloc,
Paryolatban kőtic nagy hofsu hayoc,
Parittyából lönecha léhen hadoc.

Indula à Sándor bátorfagában,
Mardusókat meg veré ő Táborában,
Hódoltatá őket nagy hatalmában,
Harmincz napig írá à Perfiában.

Sándor vífísa tere Persepolisban,
Hadjagyt be gy íté lakodalomban,
Soc kinczet el oíra vigafagában,
Ackor el változéc ő fokálsában.

Czodállatos vala ő erkölczében,
Meg rettenthetetlen vesedelmében,
Sándor gyors vala czelekedetiben,
Foglyokhoz ő vala Kegyelmeiségben.

Rólla íryác erős vólt ő hitiben,
Fertelmetes nem vólt ő életében,
Mig Sándor nem eset nagy réfegségben,
Ki miat kárt vallà hire neuében.

Ingyen eűében sincz ő ellenfége,
Naponként Sándornac nagy réfegfége,
Aűonynéppel egyűit íűic serege,
Kíűseb ílűi kezdé ő emberfége.

Meg égeté Sándor Persepol Várát,
Egy réűeg Aűonnac fogadà flauát,
Tűz miat el rontà minden rakáfít,
Igy vesűé Sándornac egy ieles házát.

Lö vitézec flánac Vár el romlűűit,
Sándor ís meg bánà czak hamar dolgűit,
Onnat el indità az ő Táborát,
Akarà meg látűi Sándor Medűit.

E,

Nyugod,

Nyugodnia Sándor est el végezé,
Nem akarnà meg nem Czáfárt meg lelné,
Minden Várasában őt meg keresné,
Es ő Országában meg kerestetné.

El be vala Czáfár à Mediában,
Media Országac ő Várasában,
Harmintz ezer ember ő Táborában,
Sándor Czáfárt hallà à Mediában.

Piros haynálkorban Czáfár indulà,
Czak egy mély földnre onnat ki állà,
Sándorral meg vini ő késűl vala,
Czáfárnac Hadnagya à Belső vala.

Egybe gyűté Czáfár minden tanácsát,
Ily fővali elenté ő ackarattyát,
Tudgyátoc Sándornaciőni Táborát,
Hogy velem meg víyon ő ackarattyát.

Rólla en nem főlnéc, Vitézfegteket,
Es ha en nem tudnám emberfegteket,
Kétfer követétec az en feyemet,
Mikoron vesztettem nagy foc népemet.

Sokan bizonny töllem el haylottanac,
Kic az ő tíftekben meg marattanac,
Várasimat bíryác hogy el hattanac,
De hogy ti en velem meg marattatoc.

Inkáb akartátoc engemet követni,
Sándornac az tífért hogy nem engedni,
Ha en meg nem tudom néktec fizetni,
Az Istenecc kéfec néktec meg adni.

De ez Világbólis ha ti ki múltoc,
Minden nemzetfegtől nagy hírt hallotoc,
Fútni akarnékis ti ne hadgyatoc,
Azért en meg víyoc nyilván tudgyatoc.

Inkáb

Inkább aſt akarom feyém el eſſée,
 Hogy nem nekem miſtől Orſág adaſſée,
 En Czárſari feyem ſígyen ſíltelſée,
 Elcímnecc neue kiſſebűltelſée.

Sőt à ſerenczeis igen forgando,
 Sándor ſerenczéye változhatando,
 Minden ió ſerencze nékűnc várando,
 Kit hiſſec mi velűnc meg maradando.

Orſágimiat kérlec ti meg nézzétec,
 Régi Királlyokról emléközzetec,
 Mert bizonynyal léſen győzedelmetec,
 Vagy nektec el eſic Feyedelmetec,

Rettenénec ezen az ő Tanácszi,
 Sokat halgatának ő fő Hadnagyi,
 Egymásra kezdénec azoc csak nézni,
 Végre egy vén ember így kezdé ſólni.

Az kic te vtinnad Bársonban írtunc,
 Mi az viadalra mind kéſſec vagyunc,
 Néked ió ſerenczet íſtentől várunc,
 Ha à nem adatic érted meghalunc.

Mikor több Tanácszi è ſót meg hallác,
 Melléye állának mind iouà hagyác,
 Eo ſolgallattyokat neki ayánlác,
 Halálakat nem ſínnyác neki aſt mondác.

Eſt à Nabarzanes hallotta vala,
 Hogy ki egy tanácszon Beſſuſſal vala,
 Dariuſt meg ſognác végeſtéc vala,
 Ackor az Czárſárnac így ſóltac vala.

Tudom Wram Czárſár hogy nehéz léſen,
 Moſt te felſégednec az en beſédem,
 Miként oruoſígot à beteg véſen,
 Kinek előſter nagy nehéz léſen,

De nem

De nem intlec arra hogy károd legyen,
De hogy te Országod kezédben legyen,
Hellyetted idegen más Czáfár legyen,
Kite néped előtt Feyedelem legyen.

Az gonosz ferencze te raitad vagyon,
Te Czáfárságodon most igen vagyon,
Hogy te ellenfiged innen ki álllyon,
Annac ferenczéye reád fordúllyon.

Rólla afit mondanám Czáfárságodat,
Adnád à Bessusnac birodalmodat,
Hogy ő igazgatná illy nagy gondodat,
Végre ő meg adná birodalmodat.

Ióllehet Darius kegyelmes vala,
Az áruló flauát nem tűrte vala,
Sablyayát ő hozzá rántotta vala,
Illyen flóual néki ot álllot vala.

Véled alkalmasnac hísem az vdot,
Hogy ackaratodat ki ielentenéd,
Hogy à te Wradat már el vesttenéd,
Hituán rab feyemnec véget érhetnéd.

Mihelt az Darius è flókat mondà,
Sablyayával ottan reà indulà,
De à Nabarzanes hamar flaladà,
Bessusfal Táborból hamar ki álllà.

Reggel à Bessusfal fel késülénec,
Baetriaiaackal mind fel gyülénec,
Az Czáfár flatorát mind környül vduéc,
Arany lántzal Czáfárt ot meg kötözéc.

Egy flékérben Czáfárt el be vltetéc,
Stékér hituán bőrrel be fedeztetéc,
Czáfár benne vólna meg ne esmernéc,
Várasról Várasra hól ötet vinnéc.

Perflac

Perfiac az Bessushoz haylottac vala,
Soc igireteckel meg czaltac vala,
Az Bactria felé ő siet vala,
Alexander est mind iól tudgya vala.

Elé hiua Sándor az vitézeket,
Nékie meg befélé Sándor ezeket,
Vitézec nem fánac az ő feyeket,
Czak ők meg verhernéc ellenfégeket.

Rendben az vitézec ot nem állánac,
Gyalogoc sém nézéc hogy fáradánac,
Ki ki egymás vtán fel rohanánac,
Bessusnac seregi közel valánac.

Ió Ferencze neki adatot vala,
Mert ha Bessus artzúl ráyoc tér vala,
Viadalban őket el vesti vala,
Mert keuesen vala és fárat vala.

Töllec immár Sándor nem meffte vala,
Az Bessusnac népét iól láttya vala,
Bessus Dariusnac louat vit vala,
Ió lóra fel vlni kénferíti vala.

Czak heában Bessus ot inti vala,
Mert à Lóra vlni nem akar vala,
Sándort segítégül kiáltya vala,
Bessust arulónac neuezi vala.

Ot meg haraguánac az Dariusfra,
Lőuénec soc nyilat az ő Wrokra,
Es à fekérben valo barmokra,
Sekeret terítéc az parlagokra.

Noha Alexander keuesen vala,
Es Bessus ackoron soc néppel vala,
Sándor népe előt el fútot vala,
Három ezer népe el eset vala.

Fúra Nabarzanes Hyreaniában;
Stalada az Bessus à Bactriában,
Több népec esénec akkor fogl' gban,
Hogy nem mint valónac Sándor táborában,
Oly igen Dariust Sándor keresi,
Es mind à Foglyoktól igen kérdezi,
De senki Dariust meg nem lelheti,
Mely felé lőt vólna neki meneti.

Sándor seregében egy Vitéz vala,
Nagy somyuság miat meg fírat vala,
Egy kis czorgo patac egy völgyben vala,
Vitéz víznec feyét keresi vala.

Soc seb miat louac el estec vala,
A Czásár fekerét kic vonfác vala,
A sebes barmokhoz Vitéz tert vala,
Darius fekerét meg látta vala.

Vitéznec Darius ottan így állà,
Az Alexandernecc hogy meg mondanà,
Noha immár néki lenne halálà,
De nagy iámborfágít nékie tudnà.

Meg esmértem régen kegyelmességét,
Anyimhoz, Társomhoz nagy tífcsességét,
Mert nem vgy tartotta mint ellenségét,
Kiuel meg mutatta kegyelmességét.

Volt iob ackarattal Hazám népéhez,
Hogy nem mint rokonim az en feyemhöz,
Azért foházkodom az Iupiterhöz,
Es az Királyoknak ő Istenéhez.

Világ ferte ferént legyen hatalma,
Minden Országokon nagy bírodalma,
De Sándor tekinczen iámborfágára,
Testem temetése én Koporsómba.

Lássa halálomért mint kellyen tenni,
Mert ha bossút nem kezd értem állani,
Talán ő rayta kezd oly dolog esni,
Ily szerenczétlenlég feyén történni.

Nem szólhatá többet csak kezét nyútá,
Czífár az Vitéznec csak kezét fogá,
Sándornac mondaná azt ie gyűl hagyá,
Vitéz a Sándornac hamar meg mondá.

El írtá a Sándor halua találá,
Az Darius Czífart igen siratá,
Mert ő nagy méltatlan halálát látá,
Mint ily Fejedelmet onnan el hozá.

Régi szokás kerént nagy tisztességgel,
Czífart el temeté ő Vitéziuel,
Sándor el indúla ő seregéuel,
Parthiában írta az ő népéuel.

Együtt a Foglyokat meg kérdesteté,
Az fő fő népeket el erefteté,
Az Darius öczét hozzája véué,
Komornyikoc közzé Sándor be viué.

Mikor írta Sándor az Parthiában,
Az is meg hódola birodalmában,
Onnat el be méne Hyrcaniában,
Hogy ki meg hódola nagy hatalmában.

Akkor idue hozzá Talestris affony,
Sépaaffonyoc közöt Királyné affony,
Sándorral mulatá egy néhány napon,
Ismet vissza tére egy vődökoron.

Gonosz erkölcsűe Sándor változéc,
Mert éktetéségről el feleytkezéc,
Persic ruhájában Sándor öltözéc,
Nagy iámborlagában meg kísébedéc.

Nagy keüélység miat iò vitézeket,
Eo nyomorgat vala fő fő népeket,
Sándor hátra veté iò erkölcszeket,
Eo kéuán lsteni tiszteléseket.

Vala Koronája mint Dariusnac,
Sáma már nem vala soc Agyasánac,
Soc gonosfsága nehéz iò folgainac,
Sándort ot neuezéc Darius rabyánac.

Sándorra nagy soc fő népétől vala,
Kit az Alexander mind iól ért vala,
Ióllehet nagy kinczet nékic oít vala,
De azért à soc fő reája vala.

Táborát soc féle népre inditá,
Eo hatalma alá azokat haytá,
Caucasus hegy mentét Sándor meg birá,
Népeknek ez neuec kic lakyác vala.

Valánac Thrácusoc, Euergetusoc,
Aratesiusoc, Hydaspíasoc,
Epimeneusoc, az Parymasoc,
Tölle rontatánac nagy soc Várasoc.

Mikor iútá Sándor à Bactriában,
Király vala Bessus azon Orfágban,
Soc népe Bessusnac ő Táborában,
Mert ő Sándor ellen bízic hadában.

Sándor à Bessushoz hogy közel iútá,
Sándor népe előt népe el fútá,
Az Bessusnac vala két fő Hadnagya,
Kic hamar egymással végeftéc vala.

Czak hamar à Bessust ot meg kötözéc,
Az Alexandernek kötözue viuéc,
Darius öczénec Bessus adatéc,
Végre Dariusért fel akasztatéc,

Iútot vala Sándor az Tanaífra,
Scythiából foc nép iúue Sándorra,
De Tanais víze között ec vala,
Könnyen ök egymáshoz nem iútnac vala.

Táborában iúue az Scythiából,
Húf válastot ember fő Várafokból,
Kic czodálkozánae ackor Sándorról,
Solánae Sándornae ígyen dolgokról.

Ha termeted volna Sándor olyan nagy,
Mint megmondhatatlan kéuánfagod nagy,

Mind e féles Világ noha ígyen nagy,
De tenéked Sándor nem volna ez nagy,

Iob kezedd el ernéd à Nap keletet,
Bal kezedd el ernéd à Nap nyugatot,
De ha ezeket mind te meg nyerhetnéd,
Fényes Napnae hísem fényét keresnéd.

Asiában ióttél az Europából,
Europában most ióf az Asiából,
Ha minden nemzetet bírfi hatalmadból,
Istenféget kéuánfi keuélyfégedből.

Meghis nem tudodé nagy állo fákat,
Eok ideig véfnec magalságokat,
Egy órában véftic állapattyokat,
Hamar láttuoc néki rohanásokat.

Czak à fa gyümölczét valaki nézi,
Bolond magalságát fánac nem nézi,
Meg lásd teteyére ha akarfi híggni,
Agastól kít fogtál ne kezd el eíni.

Az Oroflánt noha Madar meg éfi,
Az erős vasat is rofda meg éfi,
Valaki ezeket elé nem véfi,
Erőtlen kezd rayta boffút állani.

Ez Országhoz penig kit meg vehetűnc,
Az Tanais vize csak foly közdöttűnc,
Azért ha barátid kel néked lennűnc,
Auagy ellenféged ad meg értenűnc.

Nem soc főval Sándor erre felele,
Meg látnà mit kellyen ebből tennie,
Iò Tanác adókat hátra nem vetne,
De ferenczét Sándor meg kéfértene.

Igyen el boczátà az Kőueteke,
Czináltatot vala soc főuényeket,
Sereztetet vala nagy soc tőmlőket,
Hayókra rackatà à főuényeket.

Vitézec Hayókban mind be állánac,
Elől Paifosoc terden valánac,
Tőmlőken gyalogoc fókán valánac,
A soc Hayóc mellet louac valánac.

Oly nagy vitézféggel czelekedénec,
Egyferimind à partra ki főkdősenec,
Ióllehet soc nyilat ráyoc főuénec,
De Scythiaiac meg vereténec.

Sándor ferenczéuel ot naggyal íará,
Scythiaiakat hogy ő meg bírà,
Mert Asia tőlle el fakad vala,
Gonos ferenczéye ha léfén vala.

Azonban Kőuetece hozzà íútánac,
Soc tartományokból válaftatánac,
Az Alexanderhez azoc haylánac,
Földekben békéuel meg maradánac.

Meg tere à Sándor à Scythiából,
Ezer nyóltz fáz louat hoza az hadból,
Sogdiár fel véűe nagy hatalmából,
Solgainac adnà fámborfagából.

QVARTA

QVARTA PARS.

Capita versuum.

*Nec minus illustres Elephantis incipit Indos
Lustrare, et varijs concurris magne duellist
Et Porus est illic victus felicibus ausis.*

NAGY lón hire neue ackor Sándornac,
Clogy népét meg verte Scythiáynac,
Ebből félelme lón nagy soc Orfágnac,
Kic Alexander nec meghódolánac.
Előffer méne à Sogdiára
Kit Sándor meg hayta birodalmára,
De nagy gondgya vala egy nagy Kőfőira,
Kit még az Orfágban meg nem vót vala.
Csak az egy Kőfőira nagy gondgya vala,
Körül Olaf mély föld másfél fáz vala,
Kinec körületi igen nagy vala,
Harmintz mély föld vala à magassága.
Mely bárláng az Hegynec oldalán vala,
Harmintz ezer ember bárlángban vala,
Arimazes nékic Királyoc vala,
Eléssel az bárláng mind teli vala.
Imé Alexander nagy kegyelmére,
Inté Arimafest engedelmére,
Keuélyen felele veszedelmére,
Hogy ha nehéz vólna, hát fel röpölne.
Nem tűrheté Sándor nagy bosszúságát,
Hamar elő hiva három fáz lfiat,
Kik nec ő igire ayándekekot,
Hogy megglátsác hamar az ő házakat,

G

Vala

Vala nagy meredec az Kőfál onnat,
 Iffiakat nem látát azoc sohonnat,
 Fel menénec az Kőfálra ók onnat,
 Más nap teteyére iútánac annac,
 Sándor legelőszer az ielt meg monda,
 Hogy kit az Iffiaknác ő ador vala,
 Meg is egy Kőuetet azokhoz boczáta,
 Kic a nagy bárlángban gyűltenec vala,
 Iúta el a Kőuet Arimazeshez,
 Inté időne alá Alexanderhez,
 Kegyelemmel lenne az ő feyéhez,
 Hogy kit ő halhator soc ellenfighez.
 Lám az Arimázes fauát hogy hallá,
 Arra keués főual Kőuetnec főlla,
 Arimazes fauát Kőuet hogy halla,
 Kézzel fel mutatá és ígyen főla.
 Látodé rópúlúni tud Sándor népe,
 Kiuel immár rakua Kőfál teteye,
 Meg tudod mi légyen Sándor ereye,
 Es ily főual onnat Kőuet el tére.
 Vala nagy vuóltés Sándor népe kőft,
 Zengnec az Trombitát az ő népe kőft,
 Arimazes ketfigben eséc népe kőft,
 Sándorhoz alá időue baráti kőft.
 Sándor nagy haragya meg nem bírhatá,
 Az fő fő népeket fel akasztatá,
 Kőfálon valókat meg hódoltatá,
 Békéuel kőz népet el boczáttatá.
 Táborát inditá soc Tartományra,
 Eléb Daciára és Xenippára,
 Onnat eléb méne a Martírara,
 Sylimithres Hertzeg nagy Kőfálára,

Rettene.

Rettenetes vala Sándor hatalma,
Nem bizéc à Hertzeg az nagy Kő falba,
Sándornac ő bizéc iámborfaiba,
Hertzeg adà magát nagy hatalmába.

El nem vőue Sándor ő birodalmát,
Czak velle hozatà ő két fép Fiát,
Onnat el indità erős Táborát,
Indiára veté nagy gondolattját.

Sándor el indità az ő ereyét,
Mikoron el eré Gabas erdeyét,
Az Eghnec fenuede fertelen vesét,
Es keués esőben nagy hideglégét.

Ez keués esőben soc nép meghalà,
Kic mind meghalínac ezért fámlalà,
Az nagy Kőelőtől így szabadulà,
Egy bōu Tartományra Sándor ki iútà.

Lakic Oxyartes az Tartományban,
Ki vendéglé Sándort nagy vigaságban,
Harmintz Nemes leánt hozà az Házban,
Kickel Sándor vala lakodalomban.

Ezek között vala à Roxonia,
Ki Oxyartesnec vala Leánya,
Minden Leányoknál Leány feb vala,
Sándor Feleségül véuē aſt hozzà.

Panaſt hogy Sándorra ebből ne menne,
Fő népénec egy egy Leánt hagyà hogy venne,
Vétkét ezzel Sándor be fedefhetné,
Onnat rövid napon meg élē méne.

Hadát Alexander meg őregbité,
Minden Tartományból népet kérete,
Hűſ fáz ezer népe Táborát tölte,
Mind az Indiára Sándor kéſtité.

Az India vagyon Nap kellett felé,
Dél felől csak vagyon magafisab földé,
Egyébűt földénec egyenelsége,
Sép folyo vízeckel ékes mezeye.

Nemes hideg vala az Indus vize,
Kőfűtőc dífesh vala a Gangyes vize,
Az Kőfűklíkon foly Hydaspis vize,
Hydaspison felől Atestes vize.

Tetzie vgyan másnac ez Világ nékic,
Mikor egyébűt Nyár, Tél vagyon nékic,
Mikor egyébűt Tél, Nyár vagyon nékic,
Az vődö közötttec mind így vőkozie.

leles nagy soc féle állat ot vagyon,
Gyöngy és minden drága kő kőfűtőc vagyon,
Mondgyác az folyo víz Aranyal folyon,
Valamely víz kőfűtőc csak lalsan folyon.

Sőt nékic ruháyoc csak térdig vala,
Mind a Férfiáknac Pátyolattyoc vagyon,
Fűlőkben drága kő nagy soknac vagyon,
Karokban nagy soknac arany peretz vagyon.

Indiában nagy soc gazdag Királlyoc,
Bő ruháyoc vagyon mind aranyasoc,
Nagy drága kőueckel azoc kazdagoc,
Ha tésťoua íárnac körül folgáioc.

Nemes illatockal meg reményezic,
Mikor tésťoua íár azzal tésťelic,
Fegyueres folgai őret kőuetic,
Kic a Király feyét mindenkor őrzic.

Czuda fűpen vagyon Királyi házoc,
Sép házokat tarttyác aranyas kő láboc,
Sélő vőfűtőc futtyác kiűűl házokar,
Belől ékesitic arany madarac.

Ióni menni fabad Király házában,
Király válaste tessen az ő házában,
Auagy ő törvényt mond ő Országában,
Vagy feyét főmüli reggel házában.

Pénze ő Királyoknak beuón Arany íár,
Ha nem meffse megyen akkor louon íár,
Ha meffse ő úta, Elephanton íár,
Ki mind íár aranyal be fedezue íár.

lelesb fegyuerec köftt vagyon nagy nyilóc,
Iryic két ől legyen a hofstusigoc,
Hofstus nyiloknac nincz semmi hatalmoc,
Királyoc vtán íár nagy foc Agyafoc.

Tekélletesség nincz soha közzöttöc,
Minden nagy réffegség vagyon közzöttöc,
Bölcz ember csak keués vagyon közzöttöc,
Vagyon ki még Fuuaris imíd közzöttöc.

Irnac ennél többet az Indiaról,
Kénczel, drága köuel, kazdagfagáról,
Ackicor teremnec Elephantokról,
Es foc külömb külömb vad állatokról.

Nagy ereyét Sándor el be inditá,
India határa mikor iutá,
It egy nehány Király neki hódolá,
Kicket kegyelmessen Sándor fogadá.

De hogy előb méne ő Táboráual,
Senki nem legélle ayándékáual,
Dulata a Sándor ő Hadnagyáual,
Indus vize melle méne folgaiual.

Ot a Nyfa Váraft Sándor meg véue,
Dadala tartománt mind puftán lele,
Idacha tartománt mind el égete,
Mazagas népeket Sándor el ere,

Sándor à fő Várást ot meg állatà,
Kiben Királyne affony Cleophes vala,
Es harmintz nyóltz ezer Affonnyal vala,
Várást Kőfíklábon rakatta vala.

Látà Sándor Váras nagy erőségét,
Ió louán körülé Váras Kőfalát,
Honnét meg vehetné Affony várást,
Egy nyíllal meg lőué Sándornac barát.

Vitéz Alexander igen busúla,
Keferge seb miat és ígyen szólà,
Mongyác hogy en vagyoc Iupiter fia,
De testem nec látom nagy ő faidalma.

Sándor kilentz napig Várást vitarà,
Az Királyne affony magát gondolà,
Soc Nemes affonnyal lőue ő alà,
Kiczin két Fírt is velle el hozà.

Tőn kegyelmet Sándor Affony feyénece,
Es mind velle valo földé népénec,
Egy nehány napiglan csak ot léuénece,
Királyne Affontól vendégleténec.

Régi ió vitézit két felé osztà,
Az Polyperconnac egy részét adà,
Azor Várástara azt el boczáta,
Ki hamar az Várást meg hódoltatà.

Az Sándor népéuel onnét indulà,
Mindenőt à soc nép előttec fűt vala,
Egy magas Kő fára előttec faladà,
Kit az Alexander környél állatà.

Régij emberektől Sándor meg érté,
Hercules Kő fálát meg nem vehetné,
Minden tehetőségét ő arra vetné,
Hogy à nagy Kő fálót ő meg vehetné.

Ez Kőfálat Sándor tíz nap vitéz,
Noha sóc vitéz vesse ot alatta,
Kőfálon valókat meg hódoltatá,
Embolima neuű földre el iútá.

Eryx neuű vala az föld Wránac,
Hűű ezer embere fegyueres annac,
Meg állá két hegy köűt útát Sándornac,
De hamar Sándornac útát adánac.

Tábora Eryxnec hogy el futaméc,
Eonnón flögairól feye vétetéc,
Sándor eleiben hamar vitéc,
De semmi iò erte nékie adatéc.

Vitéziuel Sándor onnat erede,
Hídeg indus vizén népéuel kele,
Gazdag Omphis Király Sándorhoz iűue,
Ki sóc ayándékkal Sándort ferete.

Az ayándéc néki oly kedues vala,
De hogy Omphis Király meg hailot vala,
Még annális keduesb Sándornac vala,
Mert ezen öröme nékie vala.

Reggel negyed napon onnat indulá,
Abyfsares Király Kőuete iutá,
Ki Kőuete által néki hódolá,
Porus Király immár nem meűűe vala.

Izené Sándor Porus Királynac,
Adoyát be vinné mint ő Wránac,
Eleiben menne mint Királynac,
Erre így felele Porus Sándornac.

Iol ertem beűűédét Alexander nec,
En eleget téűűec izenetinec,
Az en hat íromig eleyben megyec,
De engem ne véllyen fegyuertelenűűec.

Sándornac

Sándornac egy Királyt hozának fogva,
Kinec az ő neue Gamaxus vala,
A Sándor népére támadot vala,
Sándor aſt az Omphis kezében adà.

Czak közel à Porus Sándorhoz vala,
Nyoltzuanót Elephant Poruſſal vala,
Hadhoz valo ſekér három ſáz vala,
Porus gyalog népe harmintz ezer vala.

Oly nagy Elephanton Porus ől vala,
A Táboron fellyől meg tertzic vala,
Aranyal ez őſtel nagy ékes vala,
Nagy ſoc nyilas népe gyalog kőſt vala.

Nagy ember az Porus népe kőſt vala,
Magasíggal mindent fellyől mül vala,
Akarattya hadhoz igen nagy vala,
Az Hydaspes vize kőſtőc foly vala.

Czináltatot vala nagy ſoc áczockal,
Sándor nagy Hayókat nagy hamaríggal,
De Vizen nem mehet ő bátoríggal,
Mert ſéles, mely az Viz ſebes folyóſſal.

Vala négy Oláſ mélyföld ő ſéleſége,
Nagy kőueckel rakua mind à feneke,
Kin vgyan meg torlic Viz ſebefſége,
Mís felől à parton ő ellenſége.

Retteg vala népe Alexander nec,
Velic el kőltőket lehetetlen nec,
Elephantit láttýác az ellenſég nec,
Vgy mint egy Vár vólna nékic tetzénec.

Régi ió ſolgai be vſnac vala,
Az egy ſép Stigetre ki Viz kőſt vala,
Az Porus had íból ſockan idő nec vala,
Minden nap Stigetben hartzolnac vala.

Ieles két Iffiac ot el be uffának,
Nicanor és Symmachus neuec valának,
Könyű fegyuerben velec többenis valának,
Az Porus hadából reáioc iutának.

Sokat ellenségben Iffiac meg ölénec,
Végre keuélységben nagyban ők esénec,
Többenis reáioc ot el erkőzénec,
A Sigetben ők ot meg öleteténec,
Mihelt Porus Király efit meg látta vala,
Ottan néki nagyob lön ő bátorfaga,
Véle semmi volna az Sándornac hada,
Az Alexanderrel semmit nem gondolá.

Az víznec középin ot nagy Siget vala,
A Siget loc fackal mind el fel nőt vala,
Siget ellenében igen nagy ároc vala,
Louag az írokból ki nem tertzic vala.

Gondollya à Sándor hogy ő ot el kellyen,
Hogy kit Porus Király még ingyen sem vélyen,
Hagyà azért ottan gyalognac el kellyen,
Má felől louaggyat hagyà hogy el mennyen,

Nem nyugouéc Porus onnét el indulà,
Az nagy kísértásra népéuel ő tartà,
Véle hogy ot Sándor kélniye akarnà,
Sándor Porus elöt Satorát vonatà.

Egy Wr fiút Sándor hagyà ő képében,
Satorában hagyà fűp öltözetiben,
Vduarlo nép folgál vala eleyben,
Porus nem esmere táuol ő létében.

De mindent à Porus erte Sándor felől,
Nem erte ő senkitől az vízen belől,
Es ackihöz bízic ő segitfég felől,
Fogyatkozás léffen ő dolga felől.

Vala Alexander m'r Porus felől,
Porus Király ellen v'nia kéfél,
Porus hogy hírt hallà à Sándor felől,
Hogy à Sándor vagyon az vizen belől.

El közelget vala Sándor Porushoz,
Porus bízic vala egy Stomfédgyához,
Ki m'r régen küldet vala Sándorhoz,
Hozzà hódolt vala mint Királlyához.

Látà Porus Király Sándor erejét,
Ellene boczátà ő soc fekerét,
Stekereckel erős ő gyalog népét,
Hogy h'itra verhetné Sándor seregét.

Lám minden fekérb'ben hat hat ember vala,
Kettei Paifos azoknac vala,
Az kettei nyilas azoknac vala,
Kettei vezető azoknac vala.

Ióllehet előff'fer rettenetefec,
Az Sándor népénec valánac ezec,
De csak hamar őkot meg vereténec,
Sokan az nagy vízben főkdesteténec.

Sőt à Porus Király hogy est meg érté,
Nagy Elephántokra barátit őlteté,
Gyalog nyilafokat hátúl vettete,
Trombita fő helyét Dobor őttete.

Egy Fa képet elől ők vífnec vala,
Hercules képénec a'ft hiyác vala,
A'ft nagy diczirettel tisztelic vala,
Kí meg őt'nic vala meg őlic vala.

Tekinte à Sándor Porus nagy vóltát,
Az Elephántoknac is sokaságát,
Három felé őftà hamar ő hadát,
Ot az viadalnac ki adà módgyát.

Porussal

Porusfal à Sándor ot meg vtközzéc,
 Porus népe hamar meg háborodéc,
 Nagy soc seregekre mind el oſtatéc,
 Az el futamálra kénſeritetéc.

Onnat Porus Király leg elől állà,
 Nagy Elephántockal reáyoc indúlà,
 Vadackal Sándor népét nyomorgatatà,
 Azzal Porus népét meg bátorità.

Rettenetes nékic Elephánt vala,
 Az segyueres embert ragadgyíc vala,
 Eo vezetőyénece fel adgya vala,
 Sokat à labáual el tapod vala.

Vitézee annyira iyettece vala,
 Mind hátat adnia ſietnec vala,
 Sándor Thracufokat hamar híuatà,
 Az Elephántokra őket boczátà.

Soc nyilat Thracufoc reáyoc lőuénece,
 Embert Elephántoc ſebelſíténec,
 Kaſás ſekereſec el érkezénec,
 Kít Sándor vitézi erre ſerzénec.

Elephánt lábait ot vághyác vala,
 Ki miat az Vadac buſúlnac vala,
 Sokan bennec hátra meg térnec vala,
 Az Porusnac népét vgy veſtíe vala.

Soc ſeb eſéc viadalba Porusra,
 Hítán és ő mellyén kilentz ſeb vala,
 Porus vére köſtőc igen foly vala,
 Es magát birhatni nem keſte vala.

Tekinté meg Poruſt az ő ſolgáya,
 Kí az Elephántot vezérli vala,
 Ottan Elephántot ſolny boczátà,
 Alexander közel vránna vala,

Ha

Igen

Igen sebes vala à Sándor lóva,
Alóla el esék ottan meg hala,
Hamar más ió lóva taz Sándor ragadá,
Porus Király vtán Sándor ot indulá.

Leg közelb Porushoz egy fő Wr vala,
Ki Omphis Királynac rokona vala,
Az iffiu Porust vgy kéri vala,
Hogy ő el nem futna de inkább hódolna.

Lám à Porus Király hogy halla fauát,
Ottan meg ismere Omphis rokonát,
Porus hozza lóue egyyc nagy nyilát,
Az nyilal meg öle Porus az iffiát.

Lóra Sándor hamar lffiat hogy meg lita,
Az lffiu halálán igen busúla,
Porus népét vághnác afit paranczola,
Senkit ne néznénec minden meg halna.

Czak az Porus vala mind az nagy Wrackal,
Az Elephántokon ő barátival,
Siet vala futni ió folgaiual,
Sietelen az Porust lóuéc nyilackal.

Valínac nagy sebec ot az Elephánton,
Porus alat nem mehet vala bátron,
Porus is nem ölhethet az Elephánton,
Rólla alá kezde esnye ackoron.

Immr á vezetőye tekinté reáya,
Le állani rólla Porus akar vala,
Ot az Elephántot térdre állará,
Az több Elephántoc efit hogy littyác vala.

Czak hamar mind térdre ot estenec vala,
Mert mind arra őket vgy foltattác vala,
Kic raytoc valínac esénec fogua,
Porus mint holt ember ot fekűc vala.

Temér.

Temérdec soe népe néki meghala,
Ki Sándor népének ellene vala,
Az Porus feyéhez Elephánt állà,
Senkit az Porushoz mennie nem hagyà.

Vitézeket kezdé Elephánt ölnie,
Kic Porus ruháyát kezdéc el vennie,
Porust az Elephánt kezdé fel vennie,
Az önön hitára kezdé fel tennie.

Sándornac meg mondác ő igen czudállà,
Az nagy Elephántot ot el le vágatà,
Porus Kírált onnat ő el hozattatà,
Porus meghólt vólna Sándor afit alità.

Fel nyità azonban Porus a szemét,
Látà Sándor feddé az ő merészségét,
Noha látta vala ő vitézségét,
Illyen főval feddé ő elleniségét.

Erre mi bolondság hozot tégedet,
Hogy te meg kifizczed az en népemet,
Kegyelmelességet te iólértetted,
Kazdag Omphis Kírált te nem köüetted.

Lám az Porus Kírály erre így főlla,
Sándor mire kerdesz ennec az oka,
Az en nagy érdmet iól tudom vala,
Nállamnál erősbet nem vélec vala.

Iő vitézségedet nem láttam vala,
Iőllehet érdet iól tudom vala,
De az Had erősb nec téged mutatà,
Engem csak nálladnál kiűseb nec hagyà.

Czak ily keűs főval erre felele,
Sándor Porus Kírált megezen kerde,
Mit kellyen tennie Sándornac ő vélle,
Porus Kírály erre meg így felele.

H,

Illy győ.

Ily győzedelmes nap megtanít téged,
Kórosként Ferencze nem írhat veled,
Sokszor az idő után gonoszlótted,
Megismered ebből mit kellyen tenned,
Bátorfigát látà Sándor Porusnac,
Gongyát vgy viselé mint baráttynac,
Tífteiséget tőn néki mint egy Királynac,
Kin ő Vitézi el czudálkozánac.

Vigasztalà Sándor az Porus Királt,
Porust ő vgy tartà mint egy baráttynát,
El nem vőué Sándor Porus Országát,
Sőt meg őregbité ő birodalmát.

Sándor vitézi köft nagy vigassággal,
Táborában lakozéc idő Hadnagyiual,
Vitézit tíftele ay ándékokkal,
Eket batorità Sándor ily főual.

Az mit lstenektől vitézec kértűne,
Mindeneket nékűne meg engettenec,
Indiai erőc előnkben időttec,
Kicfegyverűne miat ot el vestenec.

Vége léfen immár fáradságunknac,
Még helye sem léfen Kazdaglágunknac,
Becziye sem léfen mostan marhánknc,
Mely léfen aranya az Indiánac.

Semmi veszedelmes hadunc nem léfen,
Czak a nagy kazdaglág mi predanc léfen,
Senki közzölletec begény nem léfen,
Senki keués munkát meg ne restellyen,

Igen örülénec az idő vitézec,
Az Alexander nec engedelmesec,
Két Váras helt akkor ők keresénec,
Az Vizen két felől kit építénec,

Sándor

Sándor à két Várást hogy rackatátà,
Océanus Tengert lítani kévànà,
Az vízre Hayókat ő csináltatà,
Hogy Sándor Ásiát meg hódoltatnà.

QVINTA PARS.

Capita versuum.

*Indor magnanimi mulcet clementia Regis,
Post varios casus, varia & discrimina rerum,
Oceanum ingreditur iactatur naufragus undis.*

IGen nagy örömben az Sándor vala,
Hogy Porus Királyon lón diadalma,
Kinec bírodalmát ő el nem rontà,
Sőt több Tartománnyal ayándékozà.
Nem nyúghatéc Sándor ismet erede,
Az Alexanderrel Porus későle,
De soc mester Aczokat éléb szerzete,
Es Gílyákat fokát ő építete.

De azonban Kőuet Sándorhoz iútà,
Ki az Abiasares Királytól iőue,
Sándornac à Király meg hódolt vala,
De Sándorhoz iőni nem akar vala.

Ottan az Kőuetet Sándor hívátà,
Ily válasszal Sándor haza boczátà,
Hogy ha Király hamar nem iőne hozzà,
Sándor hát à Királyt hamar meg lánà.

Sándor el indúla akarà látni,
Az belső Indiát meg hódoltatni,
Erős Várafokat venni haytani,
Kinczel az ő népét kazdagítani.

Mikor

Mikor útá Sándor az egy Tartományban,
Sophites Királynac az ő Országában,
Az Sophites vala egyic Városban,
Városban valának ők nagy halgatásban.

Alexander nem tud rayta mit vélnie,
Senkit eleiben nem lát ki időnie,
Senkit népei közt nem lát bántatnie,
Czalírdsignac kezdé magában vélnie.

Gyorián a Sophites ot Kaput nyitá,
Sándor eleiben ot el ki indulá,
Felesége két Fia véle ot vala,
Kazdag öltözetben ő Vduara vala.

Nagy arany páltzáya az Királynac vala,
Aranyas Bírsonban mind talpíg vala,
Sablyáya Királynac ot aranyas vala,
Sándor Országában az Királt hagyá.

Az földökben drága kővec valának,
Az karokban arany peretzec valának,
Az Alexanderhez mikoron jutának,
Sándor eleiben ezek mind allának.

Nagy arany paltzáját Sándornac adá,
Király Országátis nékie ayánlá,
Nagy foc ayándéckal meg ayándékozá,
Sándor Országában az Királt hagyá.

Iryac Indiában az Népet bölcznec,
Minden ió erkölczel ékefsiteteknec,
De kötöttec az kic restec leendnec,
Vagy pedig el őzik, vagy meg öletetnec.

Meghis bellyeb mégyen ő ereyéuel,
M's Tartománt ere ő seregéuel,
Hydaipes folyo víznél állá népéuel,
Az víz sebes valafoly sebességgel.

Iútá az

Iúta az Orfőgnac Wra ő hozzá,
Phegelas Királynac neuezic vala,
Az vizen másfelől Sándor meg vala,
Két nap az Királlyal Sándor mulatá.

Mikor harmad nap Sándor kelni akarná,
Phegelas Királlyal ő főt inditá,
Az vizen más felől hogy mi föld vólna,
Földnec Feyedelme kiczoda vólna.

Vagyon túl másfelől Király így állá,
Minden élés nélkül valo nagy pusztá,
Pusztán által ítnac tízen egy napra,
Ackoron kiérnec más Tartományra.

Lám az Ganges vize annac határa,
Túl annac a földét két nép lakozza,
Az Király azokat egyemben bírya,
Az Királynac neue Agrammus vala.

Czoda nagy ereye Királynac vagyon,
Táborban híz ezer Louagya vagyon,
Es ot két száz ezer Gyalogya vagyon,
Es csak Elephántya három ezer vagyon.

Es Kassás fekere két ezer vagyon,
Sándor nem hiheti hogy ez így vagyon,
Hamar Porus Királyt kérdé meg azon,
Sándornac a Porus monda vgy vagyon.

Táborában annac vagyon nagy híre,
Ily nagy ferenczére Sándor kétfülne,
Népe köft zúgódás kezdé lennie,
Kit az Alexander hamar meg érté.

Czak hamar el méne ő Táborában,
Es egy magas helyről népénec állá,
Soc io ferenczeyét mind elő hányá,
Vgyét, víadalit mind elő hányá.

Látom

Látom hogy Vitézim meg iyettetec,
Keüés Ellenségtől meg rettenetec,
De Ciliciáról emlekdzzetec,
Mert nagy erős úton által idüetec.

Euphrates, Tygrisen által költötec,
Az Hydaspes vizén által költötec,
Sántalan sóc népet tő meg győftetec,
Még azokis mostan vadnac veletec.

Mikor Asíára mi által kelénc,
Czak keüesen valanc akkor nem félénc,
Ennyi néppel most elő menni nem mernénc,
Erőtlen népeckel meg nem víkőznénc.

Eddig Asíából ki fűttunc vólna,
Ha iyegetésnec helt attunc vólna,
Tudgyuc Elephántokat az viadalban,
Sokkor az ki hozza aft egyti kárba.

Ne féllyetec azért most idő vitézec,
Minden igyetekben léftec veletec,
Es feyemet vífem tő előttetec,
Azért nekem erről meg felellyetec.

Czuda az Vitézec néki nem főlnac,
Mind feyec le haytuán veszteg halgatnac,
Nem mint egyébkoron vígac valánac,
Sándor nagy haraggal így főlla nekic.

Iól lárom most főlni hogy nem akartoc,
Feyenként el hadni engem akartoc,
Macedoniában be indulnátoc,
Engem Királytokat így el hadnátoc.

Az tő ellenségtéc léfnec en velem,
Mert Scythiaiac előnec velem,
Persic, Baetriaiac léfnec en velem,
Vitézködnec ostan azoc en velem.

Rette,

Az tőb Váras népe mikor est látá,
Az Alexandertől nagy táuúl állá,
Közel menni hozzá nem mérnec vala,
Hagyítással nyíllal tekéllie vala.

Sőt egy hosszú nyílu ember érkezéc,
Tőb nép eleiben ottan állapéc,
Kitől figonyos nyíl elő vétetéc,
Az Alexanderhez az nyíl lőuetéc.

Vállát az Sándornac az nyíl találá,
Az Király fegyuerén által ment vala,
Jobb kéz felől vállát meghatta vala,
Nagy bőuen Sándorból vér kifoly vala.

Sándor a seb mია meg keseredéc,
Mint halando ember földre le eséc,
Nyílas ember látá magában bizéc,
Sándort meg fosztaná oda fútaméc.

Vitéz Alexander reá tekinté,
Magában ereye ottan meg iőue,
Fegyuerében embert or által vité,
Ki a Sándor mellett eséc a földre.

Alexander környől hárman valónac,
Ellenségi közzől kic el húllínac,
Váras népe tőlle messze állínac,
Mind Alexanderre el ímulínac.

Remélléc Sándornac ot ő meg hóltát,
Azonban ragadá állo fa ágát,
Hogy fel bírhatnáya Sándor őmagát,
Es meg mentenéye őnnen halálát.

Immár ő ereye el fakat vala,
Sándor ő lábára nem ílhat vala,
Ellenségit kézzel hozzá íntí vala,
Közel senki hozzá nem megyen vala.

Azonban más felől Várást még hágác,
Kic ő halálokat erte nem bánác,
Nem sockan csak négyen ezek valának,
Kiknec az ő nevec ezek valának.

Egyicim az Tymeus ió vitéz vala,
Ki nagy viadalban ot meg hólt vala,
Másic az Peucestes ió vitéz vala,
Három nyillal vitézt meg löttéc vala.

Tettzic csak semminec neki halálá,
Nem magit de Sándort ő óltalmazá,
Harmad Leonatus el eset vala,
Sándor mellett ő ott fekűsic vala.

De az Aristonus negyedic vala,
Iollehet már soc seb vitézen vala,
Ez négy vitéz Sándort csak óltalmazá,
Sándornac hólt hire Táborban vala.

Igen meg busula à Sándor népe,
Senki aſt nem nézi ha hólt el veſne,
Egyfermind ostromnac méne serege,
Az Várást meg viúé Sándor ereye.

Senkit az Várasban nem kímillénec,
Mind ifnác s mind vénec meg őleténec,
Mind apro gyermekec és Affony n'pec,
Mind öröc s mind kiczin egyyüt veſénec.

Czak hamar à Sándort onnat fel vőuéc,
Az ő Sátorában vitézi viúéc,
Az nyilat Sándorból hamar ki vőuéc,
Ki miat à Sándor el nehezédéc.

Rettenénec ezen az ő ſolgaí,
Az Sándor halálra kezdé változni,
Sándornac homályban vannac ſemei,
Nagy ſírás ohayrás kezdé támadni.

Imè de mikoron esse meg iõue,
Testoua nagy bátron seméuel tekínte,
Eiyel nappal fegyuerben álla serege,
Migh nem lón Sándornac ot kõnnyebfõge.

Mindenõt hamis hír rõlla támadá,
Hogy Alexander nec ot lõt halálá,
Ket Hayót az vizen õfise czarlatá,
Hayón felül Sándor Sítort vonatá.

Igy mutatá meg Sándor magat népénec,
Hogy látnáe ne hinnénec hamis hírnec,
Heted nap Hayókat boczáe viznec,
Négy nap vizen által crefkedénec.

Nagy latsan az vizen õk mennec vala,
Viz mellett az földén más Tábor vala,
S ikfõgkoron eggy it lehetnec vala,
Minden Kír illyokat el bír nac vala.

Az egy Tartományra Sándor el grè,
Kibõl mind kifúta az nép elõttè,
Es az földén bõuen élést õ lele,
Oraz Tartományban állá meg népe.

Rendelé népéuel hogy meg állanà,
Mert népénec élést bõuen talál nà,
Es míg Alexander iól meg gyógyúl na,
Ot nyugodnec addig az õ Tábor a.

Ezenben Kõuetec hozzà iutánac,
Agrámus Kírálytól válastatánac,
Ruhíual ekesec, fázan valánac,
Az Alexander nec meg hódolínac.

Ráita Alexander igen örüle,
Hogy illyen nagy Kírály neki engede,
Egy nagy lakodalmot Sándor tétete,
Kõuete ket Sándor mind le ültete.

Vigan

Vigan lakék Sándor az Kőueteckel,
Kiket el boczátà nagy békességgel,
Wrokhoz menénec nagy szeretéggel,
Mindent meg mondínac néki hűséggel.
Mennye Király érté Sándor mi vóltát,
Eo hamar szerzeté ayándékokat,
Három flázat küldé flép Louagokat,
Ezer Indiai flép Paifokat.

Öt ayándék között öt Székér vala,
Kínec fláma ezer és harmintz vala,
Mindenikben négy Ló be fogua vala,
Ruha, Vas, és élés azokon vala.

Czuda nagy Vadakat Sándornac küldé,
Oroszlánt és Tygrist ő néki küldé,
Kőuetecket Sándor hogy el ere flte,
Mind földön mind vizen ottan erede.

Egy Tartománt eré à Mallofokat,
Mistis Sándor ere Sabracufokat,
Kic ötet tiszteléc mint Királyokat,
Eléssel segilléc mint ő Wrokat.

Alexander ot egy Váras rackatà,
Alexandriánac a fltis híuatà,
Musicanis népre Sándor el iútà,
Ki Alexander nec ot meg hódolà.

Nem messze ezekhez Praestoc nép vala,
Porticanus nekic Királyoc vala,
Várasit ostrommal meg vóttéc vala,
Királyt az ostromkor meg öltéc vala.

Vala Sabat Király ehez nem messze,
Kínec Sándor népe Hízát meg véué,
Az Mæris Királynac ere földére,
Nem méré meg vární fúta elötte.

Minden

Tenger vize immár vífífa ment vala,
Mindenút már à föld meg tettzic vala,
Soc Tenger czudai budoínac vala,
Kicket Tenger vize ott hagyot vala.

Vala à föld rakua nagy soc marháckal,
Kicket nyertec vala kazdagfígockal,
De senkinec nem kel czak hamarfíggal,
Feyec el ne vessne fíórnyút halállal.

Rayta Alexander igen busúlá,
Mert alá mentében fényes nap vala,
Sándor ómagais kétségben vala,
De meg győzhetetlen elmeye vala.

Igen csináltatà ott à Gállyákat,
Tenger felé küldé ió Louagokat,
Hogy esékben vennéc az Tenger áryát,
Kifel emelnéye à soc Gállyákat.

Azonközben ífmet Tenger aradá,
Az földről fel kele ott minden Gállyá,
Az Sándor népénec lón vígafísga,
Tengerre mennie lón kéuáfísga.

Czudállyác Tenger nec ó terméfetét,
Hogy neha ki veti az ó vizeit,
Neha ífmet láttýác fíáraz földéit,
Sáraz földén nagy soc Tenger czudáit.

Tenger terméfetit Sándor meg érté,
Eyfélíkor Sándor népét fel költé,
Az Tenger nec áryát ó elől vóué,
Békéuel Tengerre Gállyáit víué.

Az Tengeren négy fíáz Olaf mély földre,
Vitéz Alexander mind el be méné,
Vigh áldozattokat ackor tétetè,
Eomaga az vizen meg vífífa tétè.

Tenge.

Tengéren Gállyákban hagyà folgait,
Mind azockal hagyà nagy soc Gállyáit,
Hagyà Euphrateire vinnéc Hayóit,
Eomaga indità földén Táborit.

Vitézec Sándorral elindullínac,
Az kilentzed napra Tábori íránac,
Egy Tartománt hínac Arabiconnac,
Tartomány hódola megà Sándornac.

Rövid időn iutà más Tartományban,
Gedrosus nép lakya az Indiában,
Sándornac meg hayla az Indiában,
Eoted napra iutà Neryciában.

Nagy ereyét három részre osztatà,
Az Ptolomeusnac egy részét adà,
Az Leonatusnac más részét hagyà,
Harmad részét Sándor magínac hagyà,

Az Indiát kezdé igen dulatni,
Aranyát kazdag fígt mind el vitetni,
Váralit, faluit, mindent égetni,
Hól nem akarnánac neki engedni,

Végre Tenger mellett Malakie népekre,
Az népnek kegyetlen az örkölczé,
Es más néppel ninczen ismeretsege,
Mert kegyetlen mindenhez vakmerősege.

Feyec nekic borzas, hosszú fakáló,
Soha el nem véssic nagy hosszú hayoc,
Tengeri Czigickal feddig Kutayoc,
Es Vadac bőréből csinált ruhayoc.

Rólloc iryác ninczen nekic Kenyerec,
Halakat asalnac azzal csak élne,
Tengeri czudíkat ha megölhetne,
Mint ieles tkeekkel vgy gyönyörködne.

Az Sándor népe estt nem szokta vala,
Eleséget nekic el fogyot vala,
Az ehlég soc népre ráállot vala,
Palmasa gyökeret ök rághyác vala.

Gyakor helyen azís meg fogyatkozéc,
Nagy soc Ló közöttéc ott le vágatéc,
Kiuel ömagokat akkor elteréc,
Azért terhez louoc el fogyatkozéc.

Vitézec marháyokat egetic vala,
Kíért az Indiát be iartác vala,
Feyeket halálra verettéc vala,
Hogy nem hordozhatác louoc nem vala.

Sőt az ehlég vtán veszedelmec lön,
Sándor népe közöt nagy dög halál lön,
Sántalan soc beteg ő közöttéc lön,
Egélégben köztéc igen keués lön.

Vala közelb hozzá ő Tisztartóya,
Az kit hagyot vala à Persiaba,
Hamar annac Sándor ott paranczola,
Teueken soc elést népénec hozna.

Nem csak onnat hamar el érkezénec,
Soc felől eléssel hozza iduénec,
Az ő ió vitézi erőt vduénec,
Az Gedrosiában el be erénec.

De az Gedrosia böséges vala,
Barmockal eléssel mind rakua vala,
Ott az Tartományban állà Táborá,
Vitézit Sándor ott mind meg nyugotà.

Innét el indula Karmaniában,
Táborával állà be az Országban,
Sántalan soc élés lön Táborában,
Kit Királyoc ferzénec az Indiában,

Sándor

Sándor meg építé az ő fegyuerét,
Soc ió vitézinéc ő őltőzöttit,
Terhec alá oßtá nagy ió louait,
Azzal bátoritá ő ió vitézit.

SEXTA PARS.

Capita versuum.

*Hinc repetit Babylonis fortia moenia clara,
Tum moritur magnus, fertur cecidisse veneno:
Curtius haec cecinit, transcripsit Petrus in Idar.*

HAdát Alexander el indítatá,
Az Karmaniából el ki állitá,
Táboráual Sándor batoron iára,
Nem vala már gondgya az Viadalra,
Ieles Várasokon mind által méne,
Lakodalom módra iára ő népe,
Virágokkal úttját hintic eldötte,
Virágos kosoru vagyon feyekben.
Nagy soc sekereket ő ferezteté,
Kít Sellyem ruháual be fedesteté,
Sekerekben vitézit el be ülteté,
Hadi ferfámmal meg ekesiteté.
Czuda bátorlággal ő megyen vala,
Várasokra, falukra ők iútnac vala,
Házac eldöt Ástalt ő vettet vala,
Soc pohár ió borral tellyest ál vala.
Rendel ő Seregi mind mennec vala,
Baráti leg elöl ott iárnac vala,
Király vduar népe az vtán vala,
Hól Trombita hól Lant kőstőc zeng vala.

K₃

Ezen-

Ezenképpen Sándor hét nap ment vala,
Czak nagy rétfellegre gondolnac vala,
Szerencze ő hozzá kegyelmes vala,
Ellensége sohól nem támad vala.

Palargadás népre Sándor el íútá,
Tengerről Hadnagya hozzája íútá,
Soc czudát Sándornac Tengerről monda,
Kit ísmer Tengerre Sándor boczítá.

Ennec Alexander Gílyyút hagyá,
Az Euphrates vizén hogy alá hozzá,
Babyloniában őret ott várná,
Az ő ió vitézít ki állíthatná.

Tökéllette vala gondolattyában,
Hogy Sándor be menne az Africában,
Carthagót el tőrné nagy haragyában,
Onnet el be menne Numidiában.

Ísmer el be menne Hispaniában,
Ott nagy sokat íárná az ő útában,
Népét állítaná Olaf Országban,
Onnet el be íőne ő hazájában,

Tíftartóknac Sándor ott mind meghagyá,
Mesopotaniában ő paranczolá,
Lybanus erdeyét igen vágatá,
Es nagy soc Gállyakat czínálni hagyá.

Babylonja felé Sándor indulá,
Az Orsines Király hozzája íútá,
Cyrus nemzetéből az Király vala,
Sándornac hű vala és íőmbor vala.

Ayándéket Király nagy sokat hozá,
Kiucl Alexandert ayándékozá,
Fő fő emberek nec nagy soc íót adá,
Czak egy Komornyíknac semmit nem adá.

Bossus az Komornyic Királlyra vala,
 Sándornac az Királt igen alázà,
 Titkon hamis törvént reà támasztà,
 De est az Orsines nem tudgya vala.

Ieles kazdag Király az Cyrus vala,
 Kinec Koporfoyt Sándor meg nyità,
 Kiben nagy soc kinczet mondanac vala,
 Czak egy Szablyát, Paist, Kézíyat találà.

Látà à Cyrushnac ő temetését,
 Mint czak az köz népnek el temetését,
 Ruhayával be fedé Cyrushnac testét,
 Arany Coronával tisztelé feyét.

Ott vala Komornyic akkor Sándorral,
 Sólta à Komornyic nagy bossusággal,
 Dariustol hallottam en est bizonynal,
 Temettec soc kinczet regen Cyrussal.

Nem czuda Wram ha it soc arany nincz,
 Orsinesnél vala az Királlyi kincz,
 Az Cyrus Királlyal el temetet kincz,
 Kit it el tékozla az vala à kincz.

Immár Alexandér fel indult vala,
 Hamis soc panaszac helt adot vala,
 Bántelen az Királyt ő meg fogatà,
 Az iámbort ok nélkül vettette vala.

Sándor Perfiában már iútot vala,
 Darius Leányát vőué ő hozzà,
 Ió vitézi közőt vala vighságban,
 Kilentz ezer ember lakodalmában.

Feyenként à Sándor lakodalomba,
 Az ió vitézeket ayándékozà,
 Kilentz ezer Aranykupát el osztà,
 Népe adósságát véué magára.

Önnét Alexander eléb indula,
Szeretd vitéze neki meghala,
Hephestion neve vitéznec vala,
Kit Az Alexander igen siratà.

Rolla iryác Vitézt igen gyáflolta,
Oruost kí velle bánt fel akasztotta,
Várasóc Tornyait mind le vonatta,
Sokáig Trombitát ő nem fútatà.

Czendeségben vóltac ő ió vitézi,
Meg nem nyeriténec ő ió louai,
Mind terhe hordozo nagy soc őfueri,
Velle mind gyáflottac az ő népei.

Innet eléb méne ió vitéziuel,
Babyloniában liet népéuel,
Egy Hadnagya iúta fép seregéuel,
Az Nearchus Vitéz vízről népéuel.

Az vitéz Nearchus Sándornac fólta,
Es őnéki hiue tanáczul adà,
Hogy Babyloniát el táuoftassa,
Mert ha oda megyen léffen halála.

Mennyi Országokat Wram be jártom,
Nagy tudós bölczeket à hól hallottam,
Az Chaldeusokat hozzám hiuattam,
Nagy bizonynal töllec eft en hallottam.

Egyfër bátron mentel Babyloniában,
De ha máfför be mégy te az Várasban,
Ketséges te ne légy ott meg hóltodban,
Sándor hogy eft hallà vala bánatban.

Nem méne az Sándor be az Várasban,
Nem meffé meg fállà egy kis faluban,
Az bölcz Anaxarchus ott lakic vala,
Es bölcz az Sándorral fëembe löt vala.

Jelenté

Ielenté meg Sándor az Bölcznec dolgát,
Ísüendő mondónac az ő mondását,
Hogy meg tiltyác tölle Babyioniát,
Mert ot mongyác néki lenni halálát.

Anaxarchus állá erről Sándornac,
Hogy ne hidgye sauat Chaldeusoknac,
Mert ísüendőt azoc semmit nem tudnac,
Mindenben kétesec valamit mondnac.

Czak heában penig te igyekezel,
Ha halálod hozzád oly igen közel,
Istennec előtte meg nem menhetel,
Valahól akarya téged vehet el.

Látodé Eghek nec az ő forgását,
Es minden vődök nec soc változását,
Istennec ismeric ő ackarattyát,
Oly változhatatlan titkos tanácsát.

Az Sándor azokat hallotta vala,
Babyioniába be indúlt vala,
Mikor az Váras hoz közelget vala,
Eleiben Hollóc iőttenec vala.

Repes nec az Hollóc oly igen vigac,
Végre Sándor előt földre hűllánac,
Egyfers ő mind az Hollóc ot meg halánac,
Gonos ielt Sándornac ot mutatánac.

El be méne Sándor Babyioniában,
Soc czudic esenec ot az Várasban,
Alexander azért vala banatban,
Ísüendőkre vala nagy gondolatban.

Tétete à Sándor egy lakodalmot,
Siuéből ki veté nagy bánatokat,
Es ő hátra hagyá gondolatokat,
Vitéziuel téfen nagy vighsgokat.

Vitézi Sándorral ot mulatának,
Mind egyfélig véle ők vigadának,
De az Pohárnaki az kic valának,
Mérget az Sándornac innya adának.
Méregnec ő oka Antipater vala,
Macedoniában helytarto vala,
Nagy ieles hadakat ő viselt vala,
Lacedemoniát el törte vala.

Macedoniában és Thraciában,
Nagy vala birtoka Görög orfágban,
Mind a Steremfégen, Thessaliában,
Sándor kétes vala ennec dolgában.

Oly nagy örös Mérget el hostac vala,
Sem Vas, sem Ertz őtet meg nem tarthattya,
Csak Samár körömben viseltéc vala,
Fiának lollásnac küldötte vala.

Réghő fogua lollás Pohárnac vala,
Az Antipaternec ez Fia vala,
Attya a Sándortól igen fél vala,
Azért Mérget néki adatta vala.

Igen erős Méreg testét el hatá,
Eo el keferedéc nagyot kiáltá,
Királyi fékiből eséc ki hátrá,
Kit a sóc ió vitéz ottan ragadá.

Téuéc le Agyára el nehezedéc,
Halálra a Sándor meg nehezedéc,
Király betegsége el ki hír hűuéc,
Ezen az ő Népe meg keferedéc.

Vitézi más napon látac Agyában,
Világ bíró Sándort nagy Kórágában,
Ereye nem vala maga birtában,
Feyenként valának oly nagy sirásban.

Rendel

Rendel iő Vitézi hozzã iőuénac,
Kezeket fogdossa iő vitézinec,
Azoc vtán fõ fõ népec iőuénec,
Kérdezichellyében kit emellyenec.
Monda Alexander ha meg halandoc,
Találóc helyemben kit Wrallyatoc,
Az ki méltó léßen aſt válaſtátoc,
Ki iob közzöttetec aſt halgaſtátoc.

Alexander ſauán lön nagy romláfoc,
Eo halála vtán haboruſógoc,
Mert azoc valínac nagy hatalmaſoc,
Arannyal Ezíſtel oly nagy kazdagoc,
Gyűrűyét viyából Sándor ki véué,
Az fõ népekre ſemeit veté,
Es fõ fõ Hadnagyit mind meg ſemlelé,
Perdica Hadnagyot hozzája inté.

Néki adã Sándor az ő Gyűrűyét,
Aranyból ki mettzet ieles Peczétét,
Hammon Templomába hagyã ő teſtét,
Igy gré az Méreg Sándornac végét.

Világ birò Sándor mihelt meg hala,
Babyloniában rémülés vala,
Perſic és Görögec ſirattyác vala,
Minden fõle népec ohayttyác vala.

Sõt Sándor ſeregi meg iyedénec,
Hegen nép közzõt hogy el veſnéenec,
Mert oly Feyedelmet nem lelhetnéenec,
Ki által békéuel haza mennénec.

Fegyuerekben vitézec mind álnac vala,
Mi iőuendõ lenne aſt váryác vala,
Az Darius Annya ki még él vala,
Alexander holtát hatlotta vala.

Iól érttyűc bizonnyal az Roxoniát,
Királynac Wrunknac ő Házastársát,
Várándónac mongyác Király Házását,
Isten adgya hozza békével Fiát.

De ha Roxonia miként mi véllyűc,
Fiat hoz Világra aſt fel neuellyűc,
Királyyà előttűnc aſt mi emellyűc,
Mint Wrunkat Sándort mi vgy tiſtellyűc.

Ióllehet ti eddég el válaſſátoc,
Vagy egyet vagy kettőt à kit akartoc,
Hogy kihez minnyáyan ti halgaſſátoc,
Hogy ily Birodalmat meg tarthaſſátoc.

Sőt Nearchus Hadnagy ez ellen főllà,
Roxonia fiát ſenki ne várya,
Màs fiát Sándornac mindentec tudgya,
Ha akarattotoc lehet Királyyà.

Sokan ez beſédre ellent mondánac,
Ptolomeus monda hogy halgatnánac,
Tudgyátoc Raboktól hogy ezek vadnac,
Nem illic hogy nékűnc paranczollyanac.

Es méltatlan dolog ollyat wralnunc,
Kiket Fegyuerűnckel mi meg haytottunc,
Inkáb fő fő népec eggyűt lakoftunc,
Eggyűt nagy dolgokról mi tanácskoſtunc.

Valami nagy dolgon meg nem alkhatunc,
Mely fél többen léſen ahoz haſonlyunc,
Azoknak tanicz in mi meg maradgyunc,
Ez ſéles Világon wralkodhatunc.

Eſt az Ariſtonus hallà így főllà,
Tudgyátoc à Sándor tinéktec Királt hagyà,
Kit méltónac vèllé Sándor őmaga,
Kinec Gyűrűt adà à bizonyſágra.

Nem csak önnön maga vala előtte,
De mind fő fő népec valótoc előtte,
Feyenként tőröket Sándor el néze,
Czak Perdica lón kít méltónac véle.
Ez fő népec hallíc mind ioua hagyác,
Perdica Hadnagyot elő föllítác,
Gyűrtöt hogy fel venné véle onfölic,
Mind az Királyfaggal őtet kínálíc.
Nem tudgya mit tegyen köftöc Perdica,
Egy felől keuánlig őtet izgattya,
Más felől fremérem czak tartostattya,
Végre ő közdöttöc fölfelé állá.
Ottan az Melanger hogy eft meg látá,
Hogy Perdica magít vgy vonogattya,
Ennen magít ottan meg batoritá,
Nagy fel főual népnec így felelt vala.
Czudálloc Hadnagyoc en ti raytatoc,
Hogy Sándor helyében mást ti keuántoc,
Istenec ne adgyác néktec lánatoc,
Hogy Perdica légyen ti Királytoroc.
Vagy állittjátoké elégnec erre,
Ennyi Országoknac győzedelmére,
Soc ellenségek nec törödelmére,
Sándor gondgya ha fől ez egy emberre.
Reméntelen dolog aft is várnia,
Az Roxoniánac hogy legyen Fia,
Mert ha az Perdica léfén Tutora,
Ez new alat léfén mindennec Wra.
Czak ő vélle aftis hogy Fia léfén,
Ha Leány léfénis arra kéf léfén,
Hogy az Leány helyén Fiat neuellenen,
Gyermec neue alat hogy Király legyen.

Íllehet Wrunknac Testamentomát,
Mindenből tíftelelem paranczolattyát,
Czak ebből meg vonfom ő ackarattyát,
Ha helyyébe hatta volna Perdícát.

Vitézec inkáblan mind indullyatoc,
Mert az Király kincze mind tû prédátoc,
Bizonnyal az állot most tû reátoc,
Kiért foc Országban hadakofratoc.

Sokan az Vitézzel el indulánac,
Nép közzül félfele azok állánac,
Nagy haborusághoz kéfec valánac,
Ottan köz nép közzül ilyen állánac.

Houa indulátoc mostan Vitézec,
Véliteké hogy nincz Feyedelmetec,
Philep Király fia vagyon köfőtec,
Sándor Attyafia kit iól ertítec.

Erről mjért Wrac nem emlekeftec,
Minden ügyetekben vólt ez veletoc,
Soha ez nem vétet ti ellenetec,
Arídeus kit most el feleytetec.

Czuda ha ti mostan ollyat kerestec,
Mint à Sándor vala soha nem leltoc,
De ha Attyafiát ti nézendítec,
Vér fterént ez lehet Feyedelmetec.

Czak è főt hogy mondác meg busulánac,
Egy fél Gyalogoc ottan állánac,
Egy fter smind fel főual fel kiáltánac,
Magokban ackoron így végezénec.

Elő Arídeust hamar ők hiuác,
Az Gyalogoc Királlyà ottan válaftác,
Réghi neuét néki el változtatác,
Philep Király neuén Gyalogoc hiuác.

Czak

Czak gyalog nép vala Philep Királlyal,
Az Louag nép vala Leonatuffal,
Az vitéz Phitonnal, Ptolomeussal,
Ezek mind valának az Perdicauval.

Immár az Hadnagyoc végeftéc vala,
Az Roxoniának ha lenne Fia,
Az Birodalomnac lenne az Wra,
Leonatus s Perdica lenne Tutora.

Nagy Asiat ezek addiglan bírnác,
Az Antipaternec Europát hagyác,
Az Craterust néki ot társúl adác,
Europa birodalmát ők igazgatnác.

Igen nagy háboru köftöc indulá,
Melangér nagy bossús az Perdicára,
Gyalogot inditá a Perdicára,
Ki Sándor testéhez hamar faladá.

Téuég be az aytót hamar elöttec,
Be töréc az aytót a gyalog nepec,
Egy néhányan ot meg sebesülénec,
De az Vén vitézec így könyörgénec.

Tegyétec el vitézec ti Fegyuerteket,
Nem illic ki ontani ti véreteket,
Mert láttyátoc az ti Nemzetfégtetek,
Ottan meg fogadác s befédeket.

Rövideden dolgokról így gondolínac,
S állásokra hamar mind el ovlínac,
De az Melangerrel az kie valínac,
Ismet Perdicához válastatánac.

Az Királyhoz Vitézt főval inténec,
Ha s el nem időne ottan meg ölnéc,
Eft a Perdicának hogy hírré töuéc,
Tizenhatod magával házból ki lépéc.

Nagy

Nagy haragos főval azokat feddē,
Es bátor befédde őket rettentē,
Melanger rabyának őket nevezē,
Nagy nyereségéuel őket iyeftē.

Semmit csak főlniis ők nem mérénec,
Az Melangerhezis hátra terénec,
Perdicával lokan el későlénc,
Az Leonatushoz egyic menénec.

Czuda haboruság közzöttőc vala,
Váras kiűl mezőn Louag nép vala,
Várasnac eleit el foghtác vala,
Kiben az Gyalog nép Királlyal vala.

Rólla így gondola az Király végre,
Perdica Hadnagyhoz követet küldē,
Leonatusnac is Király izene,
Kickel soc főc vitan meg egyestüle.

Idue ki a Király az gyalog néppel,
Babyloniában az Melangerrel,
Békességet szerzé az Louag néppel,
Hogy wralkodhatnéc nagy békefűggel.

Perdica nagy bosszus ellenfűggere,
Ki rea támada az Melangerre,
Az Melangert más nap meg őletteté,
Harom főz gyalogot véle őleté.

Soc haboruságnac lőn első oka,
Ennyi soc vitéznec főrnyű halála,
Királlyal be mēne Babyloniában,
Perdica fő néppel gyűlnec tanácsban.

Igyen végezénec ő Tanácsokban,
Arideus hogy lenne Királyfűgban,
Hogy Orfűgoc lenne meg maradáiban,
Mindenenec lennēnc ő hatalmában.

Téuéc Tisztartót az Aegyptomban,

Vitéz Ptolomeust az Africában,

Az Lamnidont hagyác az Syriában,

Es mind egyetemben Feneciában.

Philoteft válaftác Cyliciában,

Antigonust hagyác az Lyciában,

Az Pamphiliában és Phrigiában,

Calsandert be küldéc Armeniában.

Ereftec Nearcust az Lydiában,

Leonatust hagyác kis Phrygiában,

Vélle egyetemben Hellepontusban,

Thiton vitézt hagyác az Mediában.

Tisztartót a nemes Cappadociában,

Vgyan őt válaftác Panphlagoniában,

Hadit inditaná az Országokban,

Arbatefnél lenne hadakozásban.

Régi Tisztartókat több Országokban,

Vgyan azont hagyác az Sogdiában,

Mind az Baetriában és Indiában,

Az veres Tengernek Tartományában.

Vén Antipatert az Görög Országban,

Es helytarto lenne Macedoniában,

Lyfimachus lenne az Thraciában,

Tenger mellett valo Tartományokban,

Sőt vitéz Perdica Királlyal lenne,

Minden ereyénec Hadnaggya lenne,

Tíftekre mindenic gondot visélne,

Hogy ő birodalmoc ne kissebülne.

Immár heted napja mindennec vala,

Síndor Koporsóban hogy feksze vala,

Kiki mind magokra gondolnac vala,

Wrokat seyenként feleytec vala.

Nagy

Nagy dolgról hogy így végeztéc vala,
Az Sándor testéhez gyűlténec vala,
Fertelmesség nélkül est leltéc vala,
Drága keneteckel meg kentéc vala.

Igen szép Coronát csináltatának,
Kit Sándor fejében be alkotának,
Aranyból egy Setzelt csináltatának,
Kit a Kaporlóban be rakatának.

Diczi retet Népei nékie tőnec,
Az Setzelben Sándort be helyeztetéc,
Nagy soc ohaytással hogy el temetéc,
Tisztartókat oltan ok el ereftéc.

Az kic ő tíftekben el be menénec,
Mind egy egy Királly a őmagoc lőnec,
Az ő Királyoknac nem engedénec,
Soc had vtán végre mind el vesénec.

Régbi Cronikákból ki est ki fedé,
Eneken hat réfre képen rendelé,
Vtólso réfében neuét be fedé,
Az ezer őtfáz negyuen nyóltz Estendőben.

F I N I S.

F I N I S

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

